

İKEV/POSTASI

KASIM 2015 - SAYI 59 İSTANBUL KARAMANLILAR EĞİTİM, KÜLTÜR VE SOSYAL DAYANIŞMA VAKFININ GAZETESİDİR. İKİ AYDA BİR YAYINLANIR. ÜCRETSİZDİR.
Bakırköy Osmaniye Mah. Fabrikalar Cad. No:44 İstanbul | Tel: (0212) 542 68 33 | Fax: (0212) 542 68 60 | web: <http://www.ikev.org.tr> | e-mail: info@ikev.org.tr

GÜLE GÜLE AHMET AĞABEY

Eeee... İşte böyle...

Bir iki derken
Günler ayları mevsimler yılları kovalar.
Bir de bakarsın yirmi beş yıl geride kalmış,
Hay huylar arasında, nasıl olduğunu anlamadan
Hep yarını bekleyerek... bekleterek...

Şöyle bir düşününce az zaman değil.
Bir ömrün üçte biri.
En yoğun, en heyecanlı, en hareketli
En çok yaşanılan yirmi beş yıl.
Delikanlılıktan gençliğe, gençlikten olgunluğa
Koşar adım ulaştığın,
Maceralar arayıp geleceği planladığın,
Yarışırcasına çabaladığın,
Bazen coşkulu heyecanlı, bazen yorgun karamsar
Ama hep bir telaş ve mücadele içinde geçen
Hep başkaları için yaşayıp
Kendini ve yakınındakileri ihmal ettiğin bir dönem.

Bütün bunlar hayatın gerçekleri.

Şimdi geriye dönüp baktığımda
Birlikte yaşadıklarımızdan pişmanlık duyduğum
Ya da mutsuz olduğum bir dönem olmadı.

Bana bu yirmi beş yılı
Mutlu ve huzurlu yaşattığın için,
Hem iyi bir arkadaş bir dost
Hem de iyi bir eş olduğun
İki pırlanta gibi çocuk verdiğin için,
Çocuklarına iyi bir anne
Aile çevreme iyi bir gelin olduğun için,
Hatalarımı olgunlukla karşılayıp
Evimizi daima bir yuva sıcaklığında tuttuğun için,
Bilmem sadece teşekkür etmem yeter mi?
Hani... Derler ya...
Dünyaya yeniden gelseydin...

Evet, dünyaya bir kere değil
Binlerce kere de yeniden gelsem
Yine seninle evlenirdim
Yine Çisel'im ve Yağmur'um olsun isterdim.

Umarım seni ve çocuklarımı
Senin beni yaşattığın kadar mutlu edebilmişimdir.
Ve dilerim bu mutlu beraberliğimiz bir yastıkta
Kırlıkı ellili, yetmişli seksenli yıllara ulaşır.

Seni ve çocuklarımı çok seviyorum.

Ahmet'in
08.10.2002

Eee İşte Böyle...

**19 Ocak 1976'da Kütahya SKK Hastanesi'nde Başlayan
ve 12 Ekim 2015'te İstanbul Hizmet Hastanesi'nde
Başka Bir Boyuta Geçen 40 Yıllık Bir Hikaye...**

AİLESİNDEN...

Bugün canımıza veda ettiğimiz 65. Günü. Ailesi olarak yokluğuna ne alışabildik ne de yokluğunu kabullenebildik.. Canımızın hastalandığı 26 Eylül 2015 tarihinden beri aile olarak ağlamadığımız tek bir gün bile olmadı. İlk zamanlar "Neden?" diye sorguladığımız anlar çok oldu. "Neden babamız? Neden bu kadar erken?" Sonraları bu sorular yerini çaresiz ve tarifsiz derin bir boşluğa bıraktı.

Canımızın yokluğunun acısını onu kaybettikten ilk bir hafta sonra küçük torunu Ali'miz yürümeye başladığında anladık. Hastalanmadan bir gece önce kollarında uyuttuğu kıymetli Ali'si yürümeye başlamıştı ama dedesi o anı görememişti. Ve bundan sonra hiçbir özel ve güzel anımıza şahit olmayacaktı. Zihnimiz bu düşüncelerle darmadağın bir halde Ali yürüdü, biz ağladık...

Genelde ailenin küçükleri hele de yıllar sonra dünyaya gelmişlerse anne - babaları tarafından biraz daha hoşgörölü, aile içi kurallar daha esnetilerek, " tırnak içinde biraz şımarık" olarak büyütülürler. Canımız da ailesinin en küçüğü olarak yıllar sonra dünyaya gelmiş ama ne yazık ki onun şımarma lüksü hiç olmamış. Bir çocuk için en soyut kavram olan ölümle 8 yaşında babasını kaybedince tanışmış. Ve sonrası onun için hep maddi ve manevi zorluklarla geçmiş. Bu konularda konuşmayı çok sevmezdi ama gülerken bile güzel yeşil gözlerinde geçmişin o hüznünü görebilirsiniz.

Canımız genelde duygularını pek belli etmezdi. Hele hele sıkıntısı veya üzüntüsünü hiç anlatmazdı, hep kendi içinde halletmeye çalışırdı. Koşullar her ne olursa olsun ailenin reisi, babası olduğu için bizlere karşı kendini hep güçlü göstermeye çalışırdı, bizi sıkıntılarıyla üzmemek istemezdi. Duygularını anlatmak yerine yazmayı tercih ederdi. Özel günlerimizde bize hep güzel yazılar yazardı. Bu yazılarını önce bize telefonda okurdu. O, yazdığı yazıyı okurken bizler telefonun diğer ucunda sessizce ağlardık.

Kendimizle ilgili vereceğimiz her türlü kararı ona danışırdık, çünkü o, konulara her seferinde farklı bir açıdan bakmamızı sağlardı. Ona danıştığımız konuyla ilgili o anda çok fazla yorumda bulunmaz üstünden bir gece geçmesini bekler, ertesi gün mutlaka kararımızla ilgili doğru ve yanlış gördüğü her noktayı, kendi hayatından da örnekler vererek tek tek masaya yatırırdı.

Ali doğmadan önce sağlığıyla ilgili çok fazla endişelerimiz oldu. Bir gün canımız bizim olumsuz düşüncelere sahip olduğumuz bir anda bize bir hikaye anlatmaya başladı. Anadolu'da bir kadın düşünün dedi, hiç planlamadığı halde son çocuğuna hamile kalmış, doğum kontrol yöntemi yok, aile ve toplum baskısından çocuğu aldırma şansı yok. Tek çaresi bebeği düşürmek. Bebeği ilkel yöntemlere düşürmeye çalışıyor ama bir türlü başarılı olamıyor. Anne karındayken hiç istemediği için sürekli bebeği negatif enerjiyle besliyor. Çocuk dünyaya geliyor, maddi ve manevi tüm zorlukların da etkisiyle çocuk hep istenilmediğini, yeteri kadar sevilmediğini hissederek büyüyor. Sizce bu çocuk büyüyünce nasıl biri olur diye bize sordu. Biz de psikopat olur herhalde dedik. İşte o çocuk benim dedi... Bir daha bu konuyla ilgili hiç konuşmadık..

Bu canımızın bizimle ilk defa paylaştığı özel anlarından biriydi. Hep geçmişin hüznünü içinde barındıran canımız hayatındaki tüm zorluklara rağmen başarılı bir öğrencilik hayatı geçirmiş ve iş hayatında saygın bir konuma ulaşmış.

Annemizle birlikte geçmişin hüznüne bir perde çekmiş ve biz kızlarıyla birlikte 38 yıl süren mutlu bir beraberlik yaşamış.

Anne ve baba herkesin hayatında olmazsa olmazlardan.. İkisnin de yeri çok ayrı. Ama kız çocukları için babaların yeri çok daha başkadır. Her kız çocuğunun olduğu gibi bizim de ilk aşkımız babamızdı. Onun attığı her adım, ağızdan çıkan her söz bizim hayatımızı şekillendirdi, onun takdirini toplamaktı hep amacımız.. Babam bizim en iyi arkadaşımızdı hiç çekinmeden onunla her şeyi konuşurduk. Bize her konuda liderlik eder, akıl verirdi. Okul ve iş hayatında onun desteğiyle bir yerlere gelmemizi hiç istemezdi. Bize hep babanıza güvenip yola çıkmayın, kendi başınıza ayaklarınızın üstünde durun, tökezlerseniz arkanızda ben dururum mesajını verdi. Kısacası balık yemeyi değil balık tutmayı öğreten bir babaydı.

Canımız çok titiz, disiplinli, duygusal, zeki ve aynı zamanda çok da eğlenceli bir adamdı. Kitap okumayı, seyahat etmeyi, dostlarıyla vakit geçirmeyi çok severdi. Tarih, kişisel gelişim ve felsefe kitaplarını tercih ederdi. Okuduğu kitapta beğendiği satırların altını çizer, eve gelince önemli bulup altını çizdiği satırları mutlaka bize de okurdu. En son okuduğu ama tamamlayamadığı kitabı bulunca içimiz acıdı. Kitabın adı " Ölüm ne yana düşer ?" di.

Biz birbirine çok bağlı bir aileyiz. Biz dördümüz birlikte yeri geldiğinde dertleşir ağlar, yeri geldiğinde çok güler, eğlenir dik. Hangi baba sırf küçük kızı seviyor diye Acıbadem'deki ofisinden elinde ortancalarla metroya binip Kadıköy'de vapur iskelesinin önünde kızına sürpriz yapmaya gitmiştir ki? Ya da hangi eş dünyanın bir ucunda Bali'de kaldığı otel odasındaki havuzun üstünü sabah 7de orkidelerle kaplayıp eşinin uyanmasını beklemiştir?

Bizim için bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Yaşayacağımız güzel şeylerde bile hiçbir zaman eskisi kadar coşkulu sevinemeyeceğiz. Hep bir yanımız eksik kalacak. Zamanla acımız hafifleyecek, duygularımız evrilecek, ama o hep yüreğimizde en derinlerde hiç kapanmayacak bir boşluk olacak kalacak. Hep bize bıraktığı güzel anılarda hatırlanacak, ismi torunu Ahmet Emre ile yaşayacak.

Küçükken bir şeye üzüldüğümüzde ya da sıkıldığımızda annem bize hep "Unutmayın siz Ahmet Büyükemre'nin kızıdır" derdi. O zamanlar bu sözün anlamını çok idrak edemezdik. Zamanla büyüdükçe babamla olan ilişkimiz derinleştikçe bu sözün anlamı da derinleşmeye başladı. Hele de babamın hastalığı ve vefat döneminde etrafımızdaki sevgi çemberini görünce bu sözün anlamı kat kat arttı. Evet şimdi çok daha büyük gururla söylüyoruz biz eşsiz, bilge ve yeri hiçbir zaman doldurulamayacak olan "Ahmet Büyükemre'nin kızları ve eşiyiz"!!

Büyükemre soyadıyla bu dünyada üç bayan olarak kaldık ama biliyoruz ki başta oğulları diyoruz artık Mehmet ve Mert olmak üzere, akrabalarımız ve siz can dostlarıyla birlikte biz artık kocaman bir aileyiz. Biliyoruz ki sizlerden aldığımız bu güçle birbirimize kenetlenerek canımızın bize hep öğrettiği gibi doğrudan ayrılmadan, imkanlarımızın gölgesinde değil gerçeklerin ışığında onun izinden yürüyerek yolumuza devam edeceğiz ta ki bir gün onunla buluşuncaya kadar..

“Bir Rüya Gerçek Oldu” İSKANI Aldık...

Ne Mutlu Hepimize..
İskanı Aldık...

4

Suat Yıldırım

9

Antalya
Karamanlılar Vakfı

Babaya Mektup..

5

Mehmet Başar

10

Mersin
Karamanlılar Vakfı

Azmin, Mücadelenin ve Güvenin
Eseri olan İKEV’in Doğuşu

5-6

Suat Sözer

11

Seval Alkan
Hakkında...

Öğrenci Toplantımız
ve Toplantımızdan
Kareler

7-8

11-12

Gezgin Gözüyle
KARAMAN

ARABAŞI GÜNÜ...

Vakfımız Binasında 7 Şubat Pazar Günü “Seval Alkan”
21 Şubat Pazar Günü “Sadi Göncü” anısına saat:13.00’ten itibaren
“Arabaşı Günü” yapılacaktır. Tüm Hemşerilerimiz Davetlidir.

NE MUTLU HEPİMİZE İNŞAATI TAMAMLADIK İSKANI ALDIK

Sizlere uzun süredir yazmak istiyordum, fakat İskân telaşı ve yoğunluktan bir türlü fırsat bulamadım. Ayrıca, Yönetim olarak en büyük hedefimiz olan, inşaatın iskân alınarak fiilen tamamlanması sözünü tutmadan bu yazıyı kaleme almak istemedim.

İstanbul'da yaşayan bir Karamanlı olarak sizlere müjdelerim ki, rüyamızı gerçekleştirdik. Bize bu imkânı sağlayan, maddi ve manevi desteğini esirgemeyen herkese, İKEV Başkanı olarak teşekkürü bir borç bilirim.

Bu başarı öyküsü, memleket sevdalısı bir grubun bir araya gelme siyle 1993 yılında yeşerdi. O dönem İstanbul'da yaşayan Karamanlı büyüklümüz, rahmetli Prof. Dr. İbrahim Hulusi Güngör, rahmetli Sadi Göncü, rahmetli Orhan Savaşkan, Kadir Mangırcı, Necati Konukseven, Mehmet Kaşıkçı, Hüseyin Terlemmez, Av. Ali Dönmez gibi daha ismini sayamayacağım memleket sevdalıları, Yaşar Bacak ağabeyimizin matbaasında yapılan toplantılarla derneğin temellerini attılar. Kuruluş aşamasında, amatörülüğünde verdiği acemilikle bir çok sıkıntılar çekildi. Ama hemşerilik dayanışması ilk meyvesini burada verdi. Değerli hemşerimiz, Emniyet Müdür yardımcısı Sayın Lokman Ciğerci'nin yardımıyla tüzük tescil edilerek dernek kuruldu.

Dernek, başlangıçta Matbaacı Yaşar Bacak ağabeyin işyerinde ve Hulusi hocamızın evinde faaliyet gösterdi. Derneğimizin ilk başkanı Rahmetli İbrahim Hulusi Güngör Hocamızdı. Kısa zamanda, derneğe bir merkez temin etme çabaları sonuç verdi. Hemşerilerimizden toplanan bağışlarla biraz da borçlanılarak, Aksaray'da bulunan daire alındı. O günlerde, Onursal Başkanımız Suat Sözer ağabeyimizin dinamik yönetimiyle birlikte, kaynaşmak için yemekler, piknikler ve geziler düzenlendi.

Önemli konulardan biri de, Türk Eğitim Vakfı kurucularından Rahmetli Ali Eyler öncülüğünde 50.000.-TL bağışla İstanbul'da üniversite öğrencisi olan Karamanlılara burs vermeye başlandı. Yakın zamanda kaybettiğimiz rahmetli Ahmet Büyükemre de bu konuda yaptığı çalışmalar ile burs faaliyetimizi geliştirmede büyük katkı sağladı.

Hedefler büyütüldü. Vakfa dönüşürsek daha büyük ve güzel işler yapacağımız inancı ile, 1997 yılında İKEV adı ile vakfımızı kurduk. Bulunduğumuz daire bize küçük gelmeye başladı. Kiradan kurtulmuştuk ama bununla yetinmemeliydik. Hedef arsa ve bunun üzerine yapacağımız Vakfı yurdu ve sosyal tesisleri idi. Başkanımız Suat Sözer ve Yönetim kurulu üyelerinin arayışları ile bulduğumuz arsa, o dönem İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olan Sayın Ali Müfit Görtuna'nın yardımları ile 30 yıllığına kiralandı. Bu arsa üzerine Yurt binası ve sosyal tesisler yaparak Karamanı İstanbul'da yaşatacaktık. Ama paramız yoktu.

Bir dayanışma gecemizde bize Yeşildaş ailesi bir kıvılcım çakarak vakfımıza 100.000.-TL bağış yaptı yolumuzu açtı. Bu ilk bağış sözü bizlere büyük güç verdi. Ve bir rüya için yola çıkıldı. Dikenli yollar, olumsuzluklar ve büyük mücadeleler sonucunda hedefimize ulaşarak, 26.10.2015 tarihinde binamızın iskanını aldık. Artık bizimde bir evimiz vardı, İSTANBUL'DA BİR KARAMAN EVİ vardı. Bu BİR VE BİRLİK OLMANIN HİKAYESİYDİ.

Bu yola çıktığımızdan itibaren bize manevi yardımlarını esirgeme yen; Karaman'ımızı layık olduğu yere taşıyarak il yapan eski Bakanlarımızdan Sayın Işın ÇELEBİ'ye, Sayın Fikret ÜNLÜ'ye, Sayın Ömer DİNÇER'e, Sayın Bakanımız Lütfi ELVAN'a, Sayın Mevlüt AKGÜN'e, Sayın Ahmet Ertuğrul'a, Eski Belediye Başkanımız Sayın Ali Kantürk, eski Valilerimiz Sayın Hakkı Teke'ye, Sayın Süleyman Kahraman'a, Valimiz Sayın Murat Koca'ya, mimar Adil Öngel'e ve

Bakırköy Belediye Başkanı Sayın Bülent Kerimoğlu'na minnet ve şükranlarımızı sunarız.

Binamızın yapımında yapmış oldukları maddi katkıları nedeniyle; Rahmetli Halil Orman ve Eşi Makbule Orman'a, Sayın Mehmet Alkan ve Rahmetli eşi Seval Alkan'a, rahmetli Necdet Başar'a ve BAŞAR Ailesine, rahmetli Ahmet Keleşoğlu ve eşine, Duruk ailesi adına Sayın Ömer Duruk-Metin Duruk'a, Sayın Yılmaz Babaoğlu ve ailesine, Sayın İhsan Duru, Emin Duru ve ailesine, isminin açıklanmasını istemeyen sayın yatırımcı işadamımız ile birlikte adını sayamadığımız irili ufaklı tüm bağışçılarımıza teşekkürü borç bilirim.

Vakfımızın temelini oluşturan dernek kuruluşunda büyük katkıları olan, Yaşar Bacak ile birlikte Onursal Başkanımız Suat Sözer'e, Rahmetli Ahmet Büyükemre ile birlikte dernek ve vakfımız yönetim kurullarında görev alan tüm arkadaşlarımıza da ayrıca teşekkür ediyorum.

Güncel faaliyetlerimizden bahsetmek gerekirse; Vakfımıza gelir getirmek amacıyla tüm alanlar kiraya verilmiş olup, erkek öğrenci yurdu ile 120 araç kapasiteli otopark tarafımızdan işletilmektedir. Otopark bölümüne yıkama hizmeti de ilave edilmiştir.

Vakfımız bünyesinde bulunan erkek öğrenci yurdunda 67, kiraya vermiş olduğumuz kız öğrenci yurdunda ise 150 öğrenci barınmaktadır. Erkek öğrenci yurdunda kalan öğrencilerimize vakfımız mutfağında hazırlanan sabah kahvaltısı ve akşam yemeği verilmektedir.

Hayırsever hemşerilerimiz tarafından yapılan bağış ile, bu yıl da 83 öğrencimize burs imkanı sağlandı.. Burs miktarımız aylık 200.- TL'ye yükseltilmiştir. Bu yıl dağıtılan burslarımız, mezun olan öğrencileri mizin iş hayatına başlaması ile birlikte, bir öğrenciye burs vermesi şartı ile verilmiştir.

Birazda gelecek hedeflerimizden bahsetmek istiyorum.
1. İlk hedefimiz; başta banka borçlarımız olmak üzere tüm borçlarımızın temizlenmesi.
2. Vakıf yönetiminin gençleştirilmesi. İlke olarak gençlere tecrübe kazandırılarak, gelecek yönetimlerin oluşturulması. Bu konuda yeni Yönetim Kurulu üyeliklerine Süleyman Bacak, Emine Güven Maiorov ile Muharrem Selek aday olmuş ve seçilmişlerdir.
3. Vakfımızın Türk Eğitim Vakfı, Hacı Ömer Sabancı Vakıfları gibi kurumsallaşarak, dünya var oldukça yaşaması için devamlılığı sağlamak.
4. Hemşehrilerimiz arasında iletişimi sağlamak, gurbette Karaman'ı yaşamak için geleneklerimizin devamlılığını sağlamak.
5. Öğrenci burslarını daha yaygınlaştırmak. Gençlerimizin daha iyi eğitimi için çalışma yapmak (başta İngilizce olmak üzere mesleki kurslar açmak) gibi hedeflerimiz bulunmaktadır.

Nihai hedefimiz ise; Vakıf binalarımızın bulunduğu arsanın tapusunu almaktır.

Bütün bu zorluklar, gurbet acısını bilen Karamanlıların, Karaman sevgisi ile aşılmıştır. Yunus'un dediği gibi " Gelin Canlar Bir Olalım." Hemşerilerimiz arasındaki Karaman ve Karamanlı sevgisini ne kadar arttırsak bunun sonuçlarının da aynı şekilde göreceğimize inanıyoruz.

Saygılarımızla,
İKEV Yönetim Kurulu adına
Başkan Suat Yıldırım.

Babaya Mektup...

Canım Babam,

2010 Nisan ayının ilk günleriydi. Hastalığın sebebiyle hemen her gün yanına uğruyor, bazen yazarak, bazen konuşarak sohbet ediyorduk.

Beni görünce gözünün içi gülüyordu, çocukken seni her gördüğümde duyduğum mutluluk ve güven duygusunu, şimdi senin gözlerinde görebiliyordum. Hüznüm gurura dönüşüyordu.

Sohbetlerimizin birinde bana 'Benimle çok uğraştınız evladım, benim hakkım sizlere helal olsun, yalnız senden iki konunun hallolması ile ilgili ricam var dedin, ben de biraz da şaşkın bir şekilde 'ne demek Baba, ne istersen' dedim.

'Şu Yiğit'i bir evlendir, bir de Vakfın inşaatını bir an evvel tamamlayın' dedin.

23 Nisan 2010'da aramızdan ayrıldıktan bugüne kadar, bu iki konu ile yaşadım hep. Babam söyledi çünkü, biricik Babam, onun vasiyetiydi bana. Bizi bugünlere getiren, yeri geldiğinde sırtında taşıyan, Ailesi ve memleketi için yaşayan Babam. Hava biraz soğuduğunda; ' Hanım Arabaşı çekti mi ? ' diyen Babam, bütün kış sırayla bir çorbayı, bir hamuru bitirip, ' Çorba bitti Hanım hamur dök, hamur bitti hanım Arabaşı çek ' diyerek, Arabaşı'nın hep sofrada kalmasını sağlayan Babam...

Bir Karaman Sevdalısının son arzularından biri de, tabi ki Karaman la ilgili olmalıydı, öyle de oldu.

Ve sonunda; en küçük Kardeşim Yiğit'i bu yıl Eylül ayında evlendirdik, Vakıf inşaatımızın son aşaması olan İskani'da Ekim ayında aldık.

Üst üste oldu yani... İki mutluluğu bir arada yaşadık...

Eğer yaşasaydın, eve koşup ' Müjde Baba iskanı aldık ' derdim, sen de mutlaka bir tas Arabaşı çorbası ile kutlardın bu müjdeyi.

Biz de öyle yaptık Baba, Arabaşı içerek kutladık.

Hiçbir şey değişmedi yani.

Senden gördüğümüzü yapmaya, senin gibi olmaya gayret ediyoruz hep.

Bu arada; Ahmet Ağabey (Büyükemre) de geldi yanınıza. Mutlaka sarılıp sarmalamış, hasretle kucaklamışsınızdır. Bekir Sıtkı Hocam (Erdoğan), İbrahim Hulusi Hocam (Güngör), Sadi Ağabey (Göncü), Zeki Ağabey (Çimen) ve diğerleri... Hep birliktesinizdir eminim ki, Seval Ablamın (Alkan) çektiği Arabaşı, döktüğü hamur ve sıkma da vardır sofrada, uzun sohbetler de...

Ama en önemlisi; sevgi, saygı, birliktelik vardır, mutluluk vardır, KARAMAN vardır...

Mekanınız cennet, ruhlarınız şad olsun.

Dualarımız her daim sizlerle.

Hakkını helal et Baba...

Mehmet BAŞAR

İKEV Yönetim Kurulu Üyesi & İKEV Postası Genel Yayın Sorumlusu

Bir Rüya Gerçek Oldu.. İSKANI Aldık..!

Müjdeler olsun ki, İskanın alınması ile birlikte inşaatımızı fiilen ve resmen tamamlamış olduk. Her iki blokta da, kiraya verilecek tek bir yer kalmamış olup, Vakfımız tarafından işletilen Erkek Öğrenci Yurdu tamamen dolmuştur.

İskan alım sürecinde yaklaşık 400.000TL harcanmasına rağmen, toplam borcumuz 1.000.000TL'nin altına inmiştir ve tamamı İş Bankası kredi hesaplarımızda, büyük bölümü taksitlendirme yöntemi ile konsolide edilmiş, kolay ödenebilir hale getirilmiştir. Piyasaya olan borçlar sıfırlanmıştır.

İKEV Yönetim Kurulu olarak, maddi manevi Vakfımızdan desteğini esirgemeyen, tüm kişi ve kuruluşlara teşekkürü bir borç biliriz. İnşaatımız süresince, 100.000TL ve üzeri bağış yapan on büyük Bağışçıya da, bu vesile ile bir kez daha şükranlarımızı sunarız.

MAKBULE ve Merhum HALİL ORMAN adına ORMAN AİLESİ	700.000TL
METCAP&KOMET ŞİRKETLERİ (Vali Süleyman KAHRAMAN katkılarıyla)	650.000TL
Merhum NİMET, Merhum ÖMER, Merhum SEVAL ve MEHMET ALKAN adına ALKAN AİLESİ	200.000TL
Merhum AHMET KELEŞOĞLU	200.000TL
METİN DURUK adına AROMA	200.000TL
İHSAN ve EMİN DURU adına DURU AİLESİ	164.000TL
MERHUM NECDET ve GÜRSEN BAŞAR adına BAŞAR AİLESİ	125.000TL
SALLI YEŞİLDAŞ adına YEŞİLDAŞ KUNDURA	100.000TL
YILMAZ BABAOĞLU adına BİFA BİSKÜVİ	100.000TL
İstanbul Karamanlılar Kooperatifi Mensupları	

Maddi manevi yapılan tüm hayırlarımızı Allah kabul etsin.

2015 yılında, Milli şairimiz Merhum BEKİR SITKI ERDOĞAN ve Merhum NECDET BAŞAR anısına düzenlediğimiz geleneksel Arabaşı Günü organizasyonlarımıza da, her yıl iki kez düzenleyip, Hakkın Rahmetine kavuşmuş değerli Büyüklerimizi anma etkinliklerimizi sürdüreceğiz.

2016 yılında da, 07 Şubat tarihinde Merhum SEVAL ALKAN ve 21 Şubat tarihinde de Merhum SADİ GÖNCÜ, düzenlenecek Arabaşı günü etkinliği ile anılacaklardır.

Tüm hemşerilerimiz davetlidir.

" İKEV'in kurucu üyesi, KARAMAN'ın gizli, önde gelen hayırsever iş adamı mümtaz insan AHMET YÜKSEL BÜYÜKEMRE hep kalbimizdesin. SENİ UNUTMAYACAĞIZ."

Eyüp Bağcı

AZMİN, MÜCADELENİN VE GÜVENİN ESERİ OLAN İKEV'İN DOĞUŞU

1994 yılıydı. Karaman'ın bir köyünden üniversiteyi kazanan bir öğrenciyi babası elinden tutmuş benim iş yerime getirdi. Oğlunun kendi imkânlarıyla, kursa dahi gitmeden İTÜ'yü kazandığını ancak oğlunu İstanbul'da okutacak maddi gücü olmadığını söyledi. Kendisinin çoban olduğunu ve oğlunun da çoban olmayı kabul etmeyip, ısrarla okumak istediğini belirtti.

"Köy muhtarımız ve köylülerimizin de ısrarı ve destekleriyle okula kayıt olmak için geldik. İstanbul'daki kalacak yerinizi de İstanbul Karamanlılar Derneği Başkanı bu konuda size yardımcı olur" dediler. Babanın anlattıklarını dinleyince çok duygulandım. Öğrenci yurdunun ne denli ihtiyaç olduğunu ve önemini o gün daha iyi anladım.

Çocuk Türkiye'nin en iyi okullarından birini kazanıyor ve babası imkânsızlıklardan dolayı okutamayacağını söylüyor. Çocuk ise okumak istiyor. Konuşurken "acaba okuyamayacak mıyım?" diye yüreği pır pır ediyor, elleri titriyordu.

İşte Vakfımız bu yürekler artık titremesin diye kuruldu. Her ilin, ilçenin olduğu gibi yılların özlemi idi İstanbul'da Karamanlılara ait bir dayanışma vakfı kurmak.

Amacımız, İstanbul'un kargaşası içerisinde kaybolup gitmemek, kendimizi yalnız hissetmemek, geçmişimizden gelen ortak kültürümüzü yaşatmak, sosyal dayanışmayı artırmak ve İstanbul'a eğitim için gelen Üniversite öğrencilerine burs ve yurt imkânı sağlamaktır.

Bu amaca yönelik faaliyetlerimiz 1997 yılına kadar Dernek çatısı altında başarılı bir şekilde yürütüldü. Sosyal etkinliklerin yanı sıra her yıl 100 Üniversite öğrencisine burs imkânı sağlandı. Bir arsa temin edip, kültür merkezi ve yurt binası yapmak için 1997 yılında Derneğimiz Vakfa dönüştürüldü ve arsa arayışları için düğmeye basıldı.

Bu arada, hemşerimiz Ali Müfit Gürtuna 1998 yılı yerel seçimlerinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı seçildi. Hem hemşerimizin başkan seçilmesine hem de belediyeden arsa temininde kendisinden destek alacak olmamıza çok sevindik. Arsa konusundaki arayışlarımız hız kazandı. Uzun süren araştırmalarımızdan sonra Bakırköy'de şimdiki İKEV'in arsasını bulduk. Başka bir il bu arsayı almak için çok mücadele etmiş, hatta arsanın Üniversite öğrenci yurdu yapılması için belediye meclisinden kararını çıkartmış ama alamamış.

İstanbul Belediyesi'ne hemen müracaat ederek 2.683 m2 olan bu arsanın intifa hakkını (kiralama) istedik. İstanbul'un merkezi ilçe rinden biri olan Bakırköy'deki bu arsayı ne yapıp yapıp almak istiyorduk. Birçok mücadeleden sonra 20/04/2001 yılında İstanbul Belediyesi'nden arsanın intifa hakkını aldık.

Arsa, Bakırköy'de olduğundan 1/1000'lik imar durumu için Bakırköy Belediyesi'ne 21/06/2001 tarihinde müracaat ettik. İmar durumunu ancak 2004 yılında alabildik. Çok sevindik, havalara uçtuk. Arsanın yerini bilmeyen hemşerilerimiz için arsada 100 kişilik bir piknik düzenledik. Pikniğe gelen hemşerilerimizden bir kısmının başının kapalı olmasından dolayı kur-an kursu yurdu yapılacak diye etraftaki komşularımız çektikleri fotoğraflarla bizi belediyeye şikâyet ettiler.

2004 yılı yerel seçimlerinde, yeni seçilen Bakırköy Belediye yönetimi hemen olaya el koydu ve arsamız ile ilgili dosyayı "siz buraya kur-an kursu yurdu yapacaktıysınız" diye rafa kaldırdı. Bu kararda belediye meclisinde bulunan bölgenin belediye meclis üyeleri çok etkili oldular.

2004 yılından 2008 yılına kadar belediyeyi ikna etmek için çok mücadele ettik. Nihayet 05/08/2008 tarihinde inşaatın ruhsatını aldık. Bakırköy Belediye Başkanlığı ile görüşmelerimizde bize destek olan Antalya eski milletvekili Sayın Tayfur Suner ile Sayın Ali Metin Duruk'a teşekkürü bir borç bilirim.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden arsanın intifa hakkını alışıımız 2001, Bakırköy Belediyesi'nden inşaat ruhsatını alış tarihimiz 2008. Artık siz takdir edin ne mücadele verdiğimizizi...

Bu mücadelede bize destek olan Büyükşehir Belediye Başkanımız hemşerimiz Sayın Ali Müfit Gürtuna'ya çok teşekkür ederim.

TEMEL ATMA TÖRENİ

09/03/2008 tarihinde temelini atmak için Milletvekillerimiz, Valilerimiz, Belediye Başkanlarımız, Karaman ve İstanbul'daki hemşerilerimiz, sivil toplum kuruluşlarının Başkanları, maddi destek veren hemşerilerimiz ve dostlarımızla birlikte yaklaşık 500 kişi coşkuyla İKEV'in temelini attık.

O günlerde öngördüğümüz yaklaşık 4 milyonluk inşaat maliyetini (daha sonra 8 milyona çıktı) nasıl toparlayacağımızı hiçbirimiz bilemiyorduk. Birçok hemşerimiz ve yönetimimizdeki bazı kişiler bu projenin biteceğine inanamıyorlar, "hayal bu, bu inşaat yarım kalır" diyorlardı.

Hemen para temini için kolları sıvayıp önce Aksaray'daki vakfımıza ait olan dairemizi sattık. Hemşerimiz merhum Halil Orman'ın bağışladığı Hadımköy'deki arsalarımızı satışa çıkardık. Karaman'da vakfımıza bağışlanan Doğu Kışla'daki kooperatif arsalarımızı sattık. İmkânları olan hemşerilerimizi ziyaret ederek katkılarını talep ettik.

Bir uçtan inşaatla hızla devam ediyor, bir yandan da para temini için çalışıyorduk. Hemşerilerimizden öyle büyük destek aldık ki, 50-100-200 bin'er lira bağış yapan birçok hemşerimiz ve dostumuz oldu.

"Bir torba çimento veya bir tuğla da sen koy" parolası ile devam ettirdiğimiz kampanyada 50 bin TL ve üzerinde bağış yapanlara öğrenci yurdumuzdaki bir odaya isimlerinin verileceğini vaat ettik. Bu da hemşerilerimizin çok ilgisini çekti ve çok başarı elde edildi. Bu arada dönemin Karaman valisi Sayın Süleyman Kahraman'ın devreye girmesi ile Karaman'a yatırım yapan bir enerji şirketinden 650 bin TL bağış aldık. Şu an Erzinan valisi olan valimize binlerce kere teşekkür ediyorum. İnşaatımız ilerledikçe heyecanımız artıyor, çalışmalarımızda Karaman halkının yanımızda olduğunu bilmek bize güç veriyordu. İstanbul gibi bir dünya şehrinde Bakırköy'ün en güzel yerinde Karaman evinin yapılıyor olması bir mucizenin gerçekleşmesi gibiydi.

Bu İstanbul'daki Karamanlıların buradaki gücünü, birlik ve beraberliğini gösterdiği gibi onların içindeki Karaman sevgisinin de ispatıdır.

Yaklaşık 15 yıl süren Karaman Evi rüyası mutlu sona ulaştı ve 06/10/2013 tarihinde Başbakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu, Sağlık Bakanımız Sayın Mehmet Müezzinoğlu, Milli Eğitim ve Çalışma eski Bakanı Sayın Ömer Dinçer, Ulaştırma eski Bakanı Sayın Lütfi Elvan, devlet eski bakanları Sayın Işın Çelebi ve Sayın Fikret Ünlü, Milletvekilleri Sayın Mevlüt Akgün ve Sayın Umut Oran'ın yanı sıra valilerimizin, belediye başkanlarımızın, sivil toplum kuruluşlarımızın, Karaman'dan gelen ve İstanbul'daki hemşerilerimizin, dostlarımızın ve basınımızın katılımlarıyla görkemli bir açılış töreni yaptık.

Açılışını yaptığımız İKEV Binası 9'ar katlı 2 bloktan oluşup toplam 8.000 m2'dir. Altındaki 3 kat kapalı 150 araçlık otopark, giriş katlar dükkân, üst katlar ise kız ve erkek öğrenci yurdudur.

İstanbul'da birçok hemşeri vakfı ve derneği kirada otururken İKEV el birliği ve gönül birliği ile bu binaları bitirip siz değerli Karamanlı hemşerilerimizin hizmetine sunarak, sizlerin gururu ve prestiji olmuştur.

Başından sonuna kadar İKEV binalarının bitirilmesinde emeği geçen, maddi destek sağlayan, duaları ile yanımızda olan hemşerilerimize ve dostlarımıza, çok zamansız kaybettiğimiz değerli dostum, sevgili arkadaşım, vakfımıza maddi ve manevi desteğini esirgemeyen merhum Ahmet Büyükemre kardeşime, yönetimde görev alan tüm arkadaşlarıma, Sayın Ömer Dinçer'e, bizi hep destekleyen KGRT televizyonu sahibi Sayın Medeni Yavuzaslan'a ve Karaman Belediyesi eski başkanı Sayın Ali Kantürk'e teşekkürü bir borç bilirim.

Ayrıca 200 bin TL ve üzeri bağış yapan hemşeri ve dostlarımız Sayın Halil Orman Ailesi'ne, Sayın Celal Metin'e, Karamanlılar Yapı Kooperatifi Üyeleri'ne, merhum Sayın Ahmet Keleşoğlu'na, Sayın Ali Metin Duruk'a, Sayın İhsan Duru'ya ve Sayın Yılmaz Baba oğlu'na çok teşekkür ederim.

Büyük emek verdiğim bu projenin gerçekleşmesinden mutluyum, gururluyum. Böyle bir projede bulunmak benim için tarifsiz duygularla dolu haklı bir gurur ve onur vesilesidir.

Hepimize hayırlı ve uğurlu olsun.

Suat SÖZER
İKEV Kurucu ve Onursal Başkanı
0532 470 80 35

DEĞERLİ ARKADAŞIM, CAN DOSTUM VE KARDEŞİM AHMET BÜYÜKEMRE'Yİ KAYBETTİK...

Ahmet, 1951 yılında Karaman'da doğdu. Babası merhum bakırcı İbrahim Usta, annesi merhume Dudu Hanım'dır. Dört kardeşin en küçüğü olup, iki ablası ve bir abisi vardır. Ahmet ilkokula başladığı sene babasını kendi işyerindeki iş kazasında kaybeder. Bu müessif kaza, o yıllarda çok duygusal olan Ahmet'i derinden yaralar. Babasının geri gelmesi için, aile büyüklerinin "dua edersen baban geri gelir" demeleri üzerine aylarca el açıp dua eder ama babası gelmeyince içinde büyük bir hüsrana ve yıkım yaşar.

Okul hayatını başarılı bir öğrenci olarak Karaman Lisesi'nde tamamladıktan sonra, İstanbul Teknik Üniversitesi makina bölümünü kazanır. Babasını kaybettiği için imkânları kısıtlıdır. Bu durumda İstanbul'da okumak tabii ki çok zordur. İmkânsızlıklar içinde geçen günlerde imdadına Türk Eğitim Vakfı yetişir. Aldığı burslarla okulunu başarılı bir şekilde bitirir.

Askerlik görevinden önce Kütahya Azot Fabrikası'nda işe başlar. Kütahya'da tanıştığı değerli eşi Nermin hanımla evlenir. Daha sonra İstanbul'da Alarko Fabrikası'nın iş teklifini değerlendirerek evini İstanbul'a taşır. Başarılı bir çalışma hayatı olur. Geçmişte ve okul hayatındaki sıkıntılı günleri hızla unutmaya çalışarak büyük bir azimle hayata sarılır.

Alarko Fabrikası'nda edindiği büyük tecrübeyi değerlendirerek, aynı fabrikada çalışan üniversiteden arkadaşları Ersin Gökbudak ve Tahsin Demircioğlu ile birlikte bugünlere kadar başarı ile yönettikleri DEMA Ltd.Şti.'yi kurarlar. DEMA Ltd.Şti. iklimlendirme (ısıtma, soğutma, havalandırma) ile ilgili taahhüt işleri yapmaktadır. Şirket güven, dürüstlük, tecrübe ve kalite olarak Türkiye'nin bu konuda en başarılı şirketlerinden biridir. Başarılı bir işadamı olan Ahmet Büyükemre ile hemşerileri olarak her zaman gurur duymuşuzdur.

Karamanlılar olarak İstanbul'da kurmuş olduğumuz dernek ve vakfımızın (İKEV) kurucularındandır. İKEV kız ve erkek öğrenci yurt binalarının yapımında en büyük maddi, manevi ve teknik katkısı veren kurucu üyelerimizden biridir. Kendisi öğrenciliğinde TEV'den burs aldığı için vakfımızda da burs konusuna sahip çıkıp, Karamanlı öğrencilerimizin burs almasını sağlamıştır.

Çok zamansız kaybettiğimiz Ahmet, örnek olacak kadar dürüst, karakterli, şakacı, konuşmaları ve düşünceleri ile çevresini kendisine hayran bırakan başarılı, örnek bir aile babası ve adam gibi adamdı. Devamlı yürüyüş ve spor yapar, yeme içmesine çok dikkat ederdi. Buna rağmen, narin ve zayıf bünyesi nedeniyle hastalıklar peşini bırakmadı.

Ahmet'in Çisel ve Yağmur isminde iki kızı vardır. İkisinde evli olup, çok değerli eşleri Mehmet ve Mert konularında çok başarılı kişilerdir. Kızı Çisel'den Ahmet Emre ve Ali isminde iki torunu vardır. Ahmet'e yaşamı boyunca sağlıklı zamanlarında ve hastalıklarla boğuştuğu sıkıntılı dönemlerinde, hep yanında fedakârca destek olan değerli eşi Nermin'in çok büyük katkıları ve desteği olmuştur.

İçimizde tarifi imkânsız acılar bırakarak giden Ahmet'imizi, ecel hiç tahmin etmediğimiz bir zamanda beyin embolisi ile yakaladı ve 64 yaşında hayatın en güzel yaşanacak zamanında bizi çok değerli bir arkadaşımızdan, dostumuzdan kopardı.

Allah'ım rahmetini esirgemesin. Nurlar içinde yatsın, ruhu şad olsun.

Sevgili Ahmet, ömrümüz yettiğince emanetlerinin her zaman yanında olacağız, rahat uyu...

Seni çok özleyeceğiz...

Suat SÖZER

AHMET BÜYÜKEMRE BİR KUYRUKLU YILDIZDI...

Dostluğa açıktı. Özü, sözü birdi.

İlköğrenimini ve liseyi Karaman'da bitirdi. Başarılı, sınıfta parlayan, arkadaşlarıyla uyumlu, öğretmenlerince sevildi. Liseden sonra İTÜ Makine Mühendisliğinde öğrenimini sürdürdü. Yoksulluk ve baba yardımında olmaması, kısıtlı bir döngüyle onun çevresini sarmıştı. Türk Eğitim Vakfı'nın bursu, öğrenim döneminde can simidi olur. Üniversite dönemini başarıyla bitirir. Sonra askerlik... Ardından Kütahya Azot Fabrikasında çalışma. Derken eşi Nermin hanımla tanışma ve evlenme. Alarko firmasında yeni iş. İstanbul'a dönüş. Alarko yılları verimli ve doyurucuydu. Burada mesleki deneyimleri artar.

İTÜ'de arkadaşları olan Ersin Gökbudak ve Tahsin Demircioğlu ile ortaklaşa "DEMTA LTD. ŞTİ"ni kurarlar. Demta'nın çalışma alanı iklimlendirmedir. (Isıtma, Soğutma, Havalandırma) Bu kuruluş, güvenilirlik, dürüstlük ve nitelik olarak ülkemizdeki başarılı beş kuruluştan birisidir. Başarılar birbiri ardına gelir. Onu izledikçe hemşerimiz olarak güvendiğimiz ve gururlandık.

Kişiliği sağlam, dürüst, sözüne güvenilir, bildiği doğruları söylemekten çekinmeyen, esprili, örnek alınacak bir kişiydi. Örnek bir aile babasıydı. Naif yapısı, midesinin dörtte üçünü almış, kalbine stentler takılmıştı. Yürüyüş yapar, sporla uğraşır, yemesine-içmesine özen gösterirdi.

Karamanlı İstanbulluların kurduğu dernek ve vakıfta yönetici olarak görev aldı. İKEV'in kız ve erkek yurdunun yapımında tüm mesleki becerilerini kullandı. Öğrenciliğinde burslu okuduğu için, bu minnet borcunu ödeyebilmek için vakıf öğrencilerinin burs almalarına büyük çaba gösterdi.

Çisel ve Yağmur isimli iki kızı vardır. Onlara bu isimleri koymasında yağmurdan esinleniş, bereketi simgelemesi anlamlı bir düşünceydi de taşır. Kızları, Mert ve Mehmet beylerle evlidirler. Ahmet Emre ve Ali torunlarıdır. Eşi, dostumuzun sayrılık (hastalık) dönemlerinde sevecenliğiyle, korumacılığıyla hep onun yanında oldu. Sonunda hiç umulmayan bir anda oluşan beyin embolisi, onu bizden koparıp aldı. 64 yaşındaydı.

Bir Karaman sevdalısı aramızdan çekip gitti.

Tanrı dualarını rahmetini esirgemesin, nurlar içinde yatsın..

Şahabettin Yavuzaslan

- ÖĞRENCİ TANIŞMA TOPLANTISI -

Vakfımız her yıl 100'e yakın Karamanlı, başarılı, ve ihtiyaç sahibi öğrenciye burs veriyor. Ve bursiyerlerimizle tanışmak-kaynaşmak için de her yıl 2 toplantı düzenliyor. İlk toplantımız genelde kasım ayında yapılıyor ve aramıza yeni katılan öğrencilerimizle tanışmak amacıyla organize ediliyor. İkinci toplantımız ise haziran ayında, mezun olan arkadaşlarımızla vedalaştığımız mezuniyet toplantımız.

Vakfımız, öğrencilerimize sadece maddi destek sağlamak yerine, onları yakinen tanımayı, kendilerini geliştirmelerini sağlamayı, iş/staj bulmalarında yardımcı olmayı tercih ediyor. Dolayısıyla da bu 2 toplantı için çok emek harcıyor: alanında en tanınmış iş adamlarını, psikologları, eğitimcileri konuşmacı olarak davet ediyor. Vakıf bu kadar hazırlanınca, haliyle öğrencilerin katılımının da yüksek, hatta tam olmasını bekliyor. Bu yüzden, mazeret bildirmeksizin 1 toplantıya katılmayan öğrenciden 1 aylık bursu kesiyor; 2 toplantıya katılmayan öğrencinin ise bursunu tamamen kesiyoruz. Tabii mecburi kılınan şeyler genelde insana zul gelir. Umarım bu toplantılar öğrencilerimizin mecburiyetten zorla geleceği organizasyonlar değil, özlemle katılmayı beklediği, iyi şeyler öğrendiği ve aynı zamanda eğlendiği toplantılar olur.

Ben de lisans eğitimim sırasında bu vakfın bir bursiyeriydim. Ve bu toplantılar, öğrenciliğim sırasında çok eğlendiğim, arkadaş edindiğim, önemli insanlarla tanışma fırsatı bulduğum, lezzetli yiyecekler yediğim, başarılarımın herkese anlatılarak onure edildiğim, umutsuzluğa düştüğüm anlarda motive olduğum özel zamanlar olmuştur.

Bursun devamlılığı, hem toplantılara katılıma, hem de başarı durumuna bağlı. Genel not ortalaması 2'nin altında olan ve 2'den fazla F'i olan arkadaşların bursunu kesiliyor. Yani not ortalaması en az 2, kalınan ders de en fazla 2 olabilir. Mesela öğrencimizin ortalaması 2, ama 3 tane F'i var: bu durumda bursu kesiliyor. Diyelim ki öğrencimizin bursu başarısızlıktan dolayı kesildi, sonra bu başarısız olduğu dersleri düzeltti: bursa tekrar başvurursa, tekrar alabilir.

Bir de öğrencilerimizi başarılı olmaya teşvik etmek için yaptığımız bir uygulama var: genel not ortalaması 3.5'in üstünde olan arkadaşımıza birer ay extra burs veriyoruz. Bu yıl bu ödülü 5 öğrencimiz almaya hak kazandı. Kendilerini tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Vakıf ailemiz bu yıl farklı bölümlerde okuyan pırl pırl gencecik 21 yeni üye kazandı. Taze kanların aramıza katılması bizleri daha da dinç kıldı. Kendilerinin vakfımıza bağlı ve vefalı olmalarını temenni ederiz.

Bildiğiniz gibi her toplantımızda, öğrencilerimizin vizyonunu genişleteceğini düşündüğümüz birbirinden değerli isimleri konuk ediyoruz. Bu sene 15 Kasım'da yaptığımız tanışma toplantımızda yine çok değerli bir eğitim bilimciyi davet ettik:

Sayın Dr Özgür Bolat.

Yaptığı konuşmadan bahsetmeden önce biraz kendisini tanıtmak istiyorum. Hürriyet gazetesinde köşe yazarı, TEV'de danışman, akademisyen ve eğitim bilimci olan Özgür bey, Boğaziçi Ün. eğitim fakültesini birincilikle bitirdi. Bir yıl burslu olarak NewYork Üniversitesinde "öğrenme psikolojisi" eğitimi aldı. Fullbright ve TEV bursu ile Harvard'da master yaptı (4/4 ortalama ile bitirdi).

Master'dan sonra 2 yıl Boğaziçi Üniversitesinde öğretim görevlisi olarak çalıştı. Sonrasında da Cambridge Üniversitesi, eğitim fakültesinde doktorasını tamamladı. 2007-2008 yılını MIT Sloan School of Management'ta liderlik alanında dersler alarak ve MIT Liderlik Merkezinde araştırma yaparak geçirdi. 2008 yılında Yeni Zelanda'da yapılan uluslararası bir konferansta 'En İyi Genç Araştırmacı' ödülünü aldı.

Okullara ve şirketlere öğrenme, liderlik, ve kültür değişimi konusunda danışmanlık yapmaktadır. Cambridge Liderlik Merkezindeki araştırmalarına devam etmektedir. Özgür Bolat, 2008'de okullarda Öğretmen Liderliği Projesini başlatmıştır. Proje 50'den fazla devlet okulunda ve özel okulda uygulanmaktadır.

Dr Bolat, toplantımız sırasında önce birçok öğrenciye ilham kaynağı olabilecek kendi yaşam öyküsünü: Türkiye'nin en başarılı okullarından sayılabilecek bir ilköğretim okulunda okurken nasıl kendi çabaları ile üst düzey İngilizce konuşmaya başladığını ve lise yıllarında daha da geliştirdiğini, Boğaziçi'nde okurken başvurup kabul aldığı üniversitelere burs bulamadığı için nasıl gidemediğini, sonrasında bu bursları alabilmek için nasıl savaş verdiğini, yılmadan her yolu denediğini ve sonunda başardığını anlattı. Yaşam öyküsünü anlattıktan sonra 2 farklı insan tipinden bahsetti. Birinci insan tipi, başarılı olmayı başkalarından övgü almak için isteyen, ikincisi ise kendisi için isteyen insan. Birinci insan tipi başarısızlık karşısında "utanç" duyarken, ikincisi sadece "üzüntü" duymuş. Bu iki duygu arasında çok farklılık var. Birinci insan sürekli diğerleri ne der kaygısıyla hiçbir zaman gerçekten mutlu olamazken, ikinci insan genel olarak mutludur. Özgür bey çocuklara küçük yaştan itibaren fazla övgünün, "seninle gurur duyuyorum", "yüzümü kara çıkartmayacağından eminim" gibi sözlerin aslında onlara yarardan çok zarar verdiğini ve onları yukarıda tanımladığım birinci insan tipinde bireyler olmaya yönelttiğini söylüyor. Özgür beyin güzel sunumundan herkesin istifade ettiğini ve ders çıkarttığını düşünüyorum.

Toplantımızda Özgür beyin haricinde başka değerli konuklarımız da vardı tabii; çok kısa bir süre önce ani bir şekilde kaybettiğimiz sayın Ahmet Büyükemre'nin eşi ve kızı Nermin ve Çisel hanımlar. Ahmet amca, bu vakfın kuruluşundan beri vakfa hizmet etmiş, yıllarca yöneticilik ve başkanlık yapmış, burs fonunu oluşturan, öğrencileri çok seven ve öğrenciler tarafından da çok sevilen biriydi. Kendisi de öğrencilik yıllarında çok zorluklar çekmiş (onların çektiikleri zorluklar bizimkilerle kıyaslanamaz bile), sonra çok başarılı olup, çok iyi yerlere gelmiş bir yüksek makina mühendisiydi. Çektiği zorlukları hiç bir zaman unutmamış, şimdiki ihtiyaç sahibi başarılı çocukların da aynı zorlukları çekmemesi için canla başla çalışan biriydi. Her öğrenci toplantısı için önemli kişiler ayarlamaya çalışan bir öğrenci dostu idi. Hatta sayın Özgür Bolat ile de kendisi iletişime geçmiş bu toplantımız için randevu almıştı. Bu toplantıya katılmak duygusal açıdan kendileri için çok zor olsa da, Nermin ve Çisel ablaların bizlerle olduğunu görmek bizlere güç kattı, bir nebze bile olsun Ahmet amca'nın sanki aramızda gibi hissedilmesini sağladı. Şundan eminim ki ne bizler Ahmet amcamızı, ne de ailesi bizleri unutmayacak.

İşim dolayısıyla Amerika'da yaşamaya başlayacağımdan, bundan sonra düzenlenecek toplantılara bilfiil katılamayacak olsam da kalbim hep vakfımızla, öğrencilerimizle olacak. Onların soruları ve sorunları ile elimden geldiğince ilgilenmeye ve İKEV postasında yazmaya devam edeceğim. İyi ki İstanbul'da bir okul kazanıp, İKEV ile tanışma ve onun bir parçası olma fırsatı yakalamışım.

Şimdilik hoşçakalın.

Emine Güven-Maiorov

Tanışma Toplantısından Görüntüler...

- ANTALYA KARAMANLILAR VAKFI -

HASTAMIZ VAR, SİZİNLE DERTLEŞEBİLİR MİYİZ?

Değerli İKEV ailesine ve dünyanın dört bir tarafından yazılarımızı takip eden hemşehrilerimize Antalya güneşi kadar sıcak selamlarımızı ileterek sözlerime başlamak istiyorum.

Sevgili hemşehrilerimiz, bu ay bize ayrılan bu köşede, sizlerle çok önemli bir sağlık konusunu paylaşmak istiyorum. Bildiğiniz üzere Antalya Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi gerçekleştirdiği başarılı organ nakilleriyle Türkiye ve hatta dünya çapında büyük bir ün kazanmıştır. Gerek başarı yüzdesi gerekse imkansız denilen ope rasyonların altından başarıyla kalkmasıyla bu ünü fazlasıyla hak ettiklerini düşünüyorum .Evet Türkiye ve dünya medyasında Antalya yüz nakliyle yer aldı ancak sadece yüz nakli değil , birçok organ nakli konusunda da uzman ekip başarıdan başarıya imza atıyor. Eczacı olmam ve eczanemin tıp fakültesine yakın olması nedeniyle sohbetimiz olan hekim arkadaşların ne kadar özverili işler yaptığını biliyor, hastalarımızın da ne kadar memnun kaldıklarını görüyorum. Fakültede en sık yapılan operasyonlar arasında böbrek, karaciğer ve ilik nakilleri yer almakta. Kendiniz, akrabalarınız veya çevrenizden birileri bunakil sürecini yaşıadıysa sizler de ne kadar zor ve uzun soluklu bir maraton olduğunu bilirsiniz.

Gerek Antalya'daki başarı oranının yüksek olması gerekse Karaman'a yakınlığı nedeniyle yıl içinde onlarca Karamanlı hemşehrımız Antalya'ya organ nakli için gelmektedir. Coğrafi yakınlık önemli çünkü yeni eks olmuş birinin organıyla doku uyumu sağlanmışsa hızlı bir şekilde hastaneye gelmeniz gerekir ki bugün Karaman ile Antalya arasını hususi aracınızla 3-4 saat içinde katedebiliyorsunuz.

Bir nakil süreci organın kadavradan ya da canlı donörden alınmasıyla bitmez sadece. Bir gece içinde sizden 25-30 ünite kan, 8-10 ünite beyaz kan isterler. Yerine göre 24 saati aşkın ameliyatta kalırsınız. Başarıyla biten bir ameliyatın ardından da hastanede yoğun bir rehabilitasyon dönemi geçirirsiniz. Her şey biter ve hastamız dışarıya çıkar ancak ona 6 ay ila 1 sene civarında şehirden ayrılmaması tembihlenir. Enfeksiyon ve rutubet riskinin az olduğu bir evde ikamet etmesi tavsiye edilir. Hastanın kalacağı yer sakın, temiz ve hastaneye yakın olmalıdır. Çünkü korkulan nakil ameliyatı değil, nakil sonrası oluşabilecek enfeksiyon riskidir.

Derneğimizin temel kuruluş amaçlarından birisi de hastalarımıza olabildiğince destek olmak. Hatta diyebilirim ki ilk hedefimiz bu. İşte bu anlamda elimizden geldiğince bizimle irtibat kuran hastalarımız ile ilgilenmeye çalışıyoruz. Kan ihtiyaçlarını tüm Antalya'ya duyuruyor, mümkün olduğunca yanlarında olmaya çabalıyoruz.

Bu noktada dernek olarak yaşadığımız bir anımızı sizinle paylaşmak istiyorum. Bir gün yönetim kurulundan bir arkadaşımız Tıp Fakültesinde kendi kontrollerini yaptırıp çıkarken hastane bahçesinde "70" plakalı bir araba görür. Hani hepimiz aynıyız ya, duramayız sorarız: "Kim bu Karamanlı" diye. Kendisi de araç sahibini arar sorar ve bulur. Ameliyata girmiş Karamanlı bir hemşehrımızın ailesi bir ağacın altında oturmaktadırlar. Geçmiş olsun diler, sohbet ederler. Kalacak yerleri olmadığı için birkaç gecedir o ağacın altında kaldıklarını öğrenir. Olayı duyduk çok üzüldük. Evlerimizde misafir etmek için seferber olduk. Çorbalar, yemekler hastane bahçesine götürüldü. Bugün hala bu olayı hatırladıkça duygulanırım.

Bizim en başından beri bir hayalimiz var. Hayalimizin adı Antalya'da açılacak bir "KARAMAN KONUKEVİ". Hayalimiz küçük de değil. Karaman'a ve Karamanlı'ya yakışır bir konukevi. Beş yıldızlı otel standartlarında. Hem hasta yakınları kalsın, hem de hastalarımız ameliyat sonrasında bakım hizmetlerini sürdürsün diye bir konukevi lazım. Hiçbir hemşehrımız ağaç altında yatmasın diye bir konukevi lazım. Organ nakli sürecinin belki de en önemli kısmı olan nakil sonrası bakımını kendi evinde yani Karaman Konukevi'nde geçirsın diye bir konukevi lazım. Bu konukevi bu ana amacın dışına çıkmadan Karaman'ın turizmüne, reklamına, imajına ve daha bir çok hususuna da katkı sağlayabilir. Ancak bunları şimdiden konuşmak için erken. Çünkü hasta yakınlarımız ağaç altında uyuyor! Önce onlar için evimizi kuralım. İlerleyen zamanlarda sizlerin fikirleriyle bu proje daha da şekillenir diye ümit ediyorum. Sizlerin derken; Karamanlı siyasetçilerin, bürokratların, iş adamlarının, esnaflarının, memurlarının, emeklilerinin, öğrencilerinin, gencinin, yaşlısının; yani kısacası Karaman' a gönül vermiş herkesin ama herkesin fikri ve desteğiyle bu proje gerçekleşsin artık.

Umarım bu temenni yazım "Antalya'da Karaman Konukevi" projesinin fitili olur. Bugün bizler geçiciyiz ancak yapılacak olan bu konukevi ebediyen kalıcı olacaktır. Bu konudaki önerilerinizi izlenecek yöntem ile ilgili fikirlerinizi de sabırsızlıkla bekliyoruz. Bizim bir değil bir sürü hastamız var, içimiz çok dolmuştu, sizinle dertleşelim istedik. Sağ olun.

Bu vesileyle bir arada bulunmak ve sizlerle dertleşmek çok güzeldi. Bize bu imkanı sağlayan İKEV ailesine tekrar tekrar teşekkür ediyorum. Ayrıca İstanbul, Ankara, Mersin, İzmir, Karaman ve adını sayamadığım tüm diğer illerdeki Karamanlılara ve Hollanda, Fransa, Belçika ve yine ismini sayamadığım tüm dünyadaki hemşehrilerimize gönülden sevgi ve saygılarımı yolluyorum.

Antalya Karamanlılar Derneği Yönetim Kurulu adına
Başkan
Uzm. Ecz. Emrah Kıvanç MISIRLIOĞLU

Hayırsever Hemşehrilerimiz...

Hemşehrilerimizden rahmetli Aliye Yağlıkayış'ın adına eşi Bekir Yağlıkayış ve çocukları vakfımız öğrencilerinin bir günlük akşam yemeğini karşılayarak bağışta bulundular. Allah hayırlarını kabul etsin. Bu anlamlı bağışları için kendilerine teşekkür ediyoruz.

İKEV Yönetim Kurulu adına
Başkan Av. Suat Yıldırım

- MERSİN KARAMANLILAR VAKFI -

GURBETİN PENCERESİNDEN...

Temmuz sayısından sonra geçen iki aylık dönem içinde bizleri çok üzen terör olayları nedeniyle kalemim güzel bir şey yazmıyor, ateş düştüğü yeri yakar ama bu ateşler hepimizi yakıyor, bu yangının ardından olması gereken yaşanacak bir kurban bayramı nasıl geçerse öyle geçiyor.....

Birgün otobüste çarşıya giderken günlük gazetelerden birisini okuyordum yine bu terör haberleri kalbimize bıçak gibi saplanmış hayatımızı zehir ediyordu not defterine sinirimden karaladığım şu dizeleri sizlerle paylaşmak istiyorum.

ŞEHİTLER ÖLMEZ VATAN BÖLÜNMEZ

Şehitler ölmez vatan bölünmez
Mehmetçik sınırda geri dönülmez
Türk'ün yüreğinde yara silinmez
Türkiye yürürse sonu bilmez

Ölürüz yoluna albayrak için
Vatan bölünemez milletimiz için
Analar ağlamasın şehitler için
Sürülmek hak oldu düşmanlar için

Biz istiyoruz barış olsun
İnsanların kalbi sevgi ile dolsun
Şehitlerim cennette rahat uyusun
Kıvalı bebeğim sıra çabuk büyüsün

MERSİN. 20.Ekim.2007

Av.YÜCEL ATALAYER

Karamanın yetiştirdiği ve emekli oluncaya kadar memleketine, hemşehrilerine hizmet eden Avukat Yücel Atalayer, 2005 yılında Mersin'e yerleşmiş, oğlu Murat, 2000 yılı Ocak ayında Mersin Üniversitesi'nde göreve başladıktan sonra babasını Mersin'e taşınması için zor ikna etmiş ama sonunda Mersin'e taşınmasına sebep olmuş, Mersin'e gelmekten memnun ama hiçbir zaman Karamanlıca yaşamasından vazgeçmemiş, eşinin ifadesi ile sabah kahvaltısında çorbası, haftalık batırık, arabaşı çorbası, kitapları ve ikiz torunları Efe, Ege.....

Eşi Saime hanım efendi her zaman Karamanlıca ifadesiyle Çerkez gelini olmanın zor olduğunu ama Yücel Beyi memnun etmenin zor olmadığını hep anlatır.

Oğlu Murat Mersin Üniversitesinde öğretim görevlisi, ikizleri Efe ve Ege'nin babası, diğer oğlu Gökhan güzel sanatlar da orga nizasyon, aile çok şanslı iki tane güzel geline sahipler, kızı Gökçen de İzmir'de bir uluslar arası Nakliye şirketi Müdiresi..

Sayın Atalayer ailesi Mersin'de Karamanlı ailelerin oturduğu Kalabalık yer olan Viranşehirde oturduğu için hemşerileri ile sık sık görüşme fırsatı olmaktadır. Viranşehir mahallesi hanımların Karamanlılar gününde kolay buluştıkları bir semt.

Bayramda ziyaret ettik, ailece sağlık afiyet içinde bulduk, şükürler olsun, Allah sağlık, mutluluk içinde nice bayramlar diliyoruz, sohbetin arasında tabii ki hem meslekten, hem de nüktedanlığından anlattığı fıkrayı bu haftanın fıkrası olarak sizlerle paylaşalım..

Mersin'den Haberler...

Kurban Bayramı üçüncü günü Mersin'den Milletvekili adayları olan hemşerimiz Sayın Lütfi Elvan Mersin'e geldi, partili vatandaşları ile tanıştı, bayramlaştı. Derneğimiz yöneticileri ve hemşerilerimizle karşılama programına katıldık, başarılar diledik.

BİZE DE Mİ LOLO ?

Adamın biri borcunu ödemek istemiyor, alacaklı dava açmış mahkeme günü durumu bir avukata anlatmış avukat ben seni kurtarırım demiş. Hakim ne sorarsa sorsun hep LOLO LOLO, LOLO diyeceksin demiş vereceği cevabı öğretmiş.

-Hakim senin bu adama borcun varmış niye ödemiyorsun ?

-Borçlu, LOLO LOLO LOLO,

-Hakim anlamıyor musun borcunu niye ödemiyorsun ?

-Borçlu, LOLO LOLO LOLO, Hakim Bey ne sorsa cevap aynı LOLO LOLO LOLO.

-Hakim kızmış karar böyle bir borç yok.... Mahkemeden çıkmışlar. Avukat demiş ki, ben sana demedim mi ben seni kurtaracağım, işte kurtardım ver benim hakkımı, borçludan aynı cevap LOLO LOLO LOLO

-Avukat ulan bize de mi LOLO LOLO.

Bu sayıdaki yazımızı bir Fransız atasözü ile bitirelim.

HATATIN İLK YARISI, İKİNCİSİNİN BEKLENTİSİYLE GEÇER, İKİNCİ YARISI, İLKİNİN PİŞMANLIĞIYLA.....

Herşey gönlünüzce olsun Mersinden en sıcak selam sevgi ve saygılarımızla Allaha emanet olun.....

SALİH AYDIN
MERSİN
0.537.790 39 68

SEVAL ALKAN

1942 yılında Karaman'da dünyaya geldi. İlkokul beşinci sınıfa kadar Karaman'da okudu. O yaz İstanbul'a yerleştiler.

Katip Çelebi İlkokul, Cibali Kız Ortaokulu, İstanbul Kız Lisesi'nden sonra 1964 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih ve Sanat Tarihi bölümlerinden mezun oldu.

Başbakanlık Arşiv Genel Müdürlüğü'nde araştırmacı uzman olarak görev yaptı. Bu arada Belgelerle Türk Tarihi Dergisi'nin yazı kurulunda vazife alarak dergilere makaleler yazdı. Aynı zamanda Türk – Amerikan Üniversiteler Derneği ve High School'da derslere devam ederek İngilizcesini ilerletti. Daha sonra Erzincan Kız Sanat Lisesi, Silivri Lisesi ve Plevne Liselerinde İngilizce, Tarih ve Sanat Tarihi öğretmenliği yaptı.

Seval Alkan eğitime çok önem verirdi. İKEV binaları yapımında Onursal Başkan Suat Sözer'le bina yapımına katkı için defalarca görüştü. Başkan Suat Sözer'de Seval Alkan'ı hep telefonla aradı Eşi Mehmet Alkan'ı yapılacak bağış için günlerce ikna etmek için uğraştı. "Karaman'da okurken çektiği sıkıntıları, okul aile birliğinin yardımlarını hatırlatarak" Karaman'a ve Karaman'lı hemşerilerine olan vefa borcunu ödemesi fikrini işledi. Eşi Mehmet Alkan'ın maddi konularda çok titiz olduğunu bildiği için Suat Başkan'la el ele vererek bağışların yüksek olmasını sağladı. Seval Hanımın bu gayreti ve çalışmalarını Suat Başkan her İKEV toplantılarında kürsüden açıklayıp teşekkür etti.

Seval Alkan iyi bir eğitimciydi, talebelerine hiç sert davranmadı. Çocukların şevkini moralini bozacak notlar vermedi. Onları motive ederek eğitti. "Düşük not vermek gerekirse bizim hatalarımızdan dolayı bizimde tam not hakkımız olamaz." derdi. Çocuklarının yüksek eğitimini yaptırdı. Oğlu Murat, Gazi Üniversitesi İşletme bölümünü birincilikle bitirdi. Kızı Nimet, Asuman Bilgi Üniversitesi İşletme bölümünden mezun oldu.

Yüksek tahsil yaptırdığı için sevinçliydi. "Okumanın iyi niyetli olanlar için kimseye zararı olmaz millet ve ailesi için faydalıdır." derdi. Okuyamaz dedikleri birçok talebesi bugün özel sektörlerde, kamu sektöründe veya bağımsız serbest ticarete başarıya ulaştılar. Talebeleri öğretmenler gününde kendisini telefonla arayarak ellerinden öptüklerini bildirirlerdi. Onların başarısını kendisine gurur meselesi yapmazdı. "Biz vicdani vazifemizi yaptık" derdi.

Seval Alkan az konuşur kimsenin arkasından konuşmaz, dedikodudan nefret ederdi. Konuşurken düşünür, kelimeleri titizlikle seçer, rencide edici, aşağılayıcı, kırıcı kelimeleri kullanmaz küs kalmazdı. "Müslümanın müslümanla 3 günden fazla küs kalması caiz değildir" derdi. Dargınlıklarda kendisi haklı olsa bile dargınlığı giderirdi. Bu davranışına karşı çıkan aile fertlerine "olsun sevap haneme yazıldı" derdi.

"Kimseyi kendimden küçük görmedim, kimseyi de kendimden büyük görmedim." derdi. Arkadaşları ve akrabaları bu halinden dolayı kendisine saygı duyarlardı.

Eşiyle anlaşmazlıklarda susar, eşini sakinleştirir sonra eşinin özrüne gülerek cevap verirdi.

Seval Alkan İKEV toplantılarına hep katılırdı. Son zamanlarda rahatsızlığı sebebi ile katılamadı.

Seval Alkan yazar olup yedi adet basılmış kitabı vardır. Kitapları www.zaferyayinlari.com bildirilmiştir. Kendisi 09.11.2014 yılında İstanbul'da vefat etmiştir. Kurucu üyeleri mizden Mehmet Alkan'ın eşi olup, iki çocuk annesiydi.

GEZGİN GÖZÜYLE KARAMAN

TÜRK DİLİNİN BAŞKENTİ,

İNANÇ TURİZMİ'NİN YENİ BİR MERKEZİ: KARAMAN

Karaman, herkese göre farklı ve birçok anlam ifade eden bir kent. Kimilerine göre efsane olmuş bir atasözleriyle anılır, kimilerine göre ise bu atasözünde de geçen koyunlarıyla...

Bana göre Türkçe'yi yücelten ünlü fermanıyla tarihe geçen Karamanoğlu Mehmet Bey ve tarihte Osmanlı'ya kafa turmuş Karamanoğulları'yla. Karaman, aynı zamanda Yunus Emre'nin doğduğu ve kabrinin bulunduğu, Mevlana'nın bir süre yaşadığı, İsa Peygamber'in havarilerinden Aziz Pavlos'un yolunun geçtiği ayrıca Piri Reis'in atalarının memleketi olarak da çok önemlidir elbette. Asıl önemlisi Büyük Önder Atatürk'ün atalarının göçtüğü artık kanıtlanmış yer olarak da gezilip görülmeyi hak ediyor, Karaman...

Öte yandan, Karaman, sadece gezilecek görülecek yerler açısından baksak bile, öyle bir iki günde bitiremeyeceğimiz kadar çok tarihi esere, doğal güzellik ve kültürel zenginliğe sahip bir kent.

Önceleri Konya'nın bir ilçesi iken 1989'da il olan Karaman'ın ilk yerleşimleri MÖ 8000'lere tarihleniyor.

Sırasıyla Hitit, Frig, Lidya, Pers, Roma ve Bizans egemenliğinde kalan Karaman, geçmişte, Landa, Laranda, Larende olarak da adlandırılmış. 11.yüzyılda Danişmentliler ile başlayan Türk egemenliği, Selçuklular ile devam etmiş, daha sonra 1277'de Karamanoğulları'nın yönetimine geçen Karaman yaklaşık 200 yıl süreyle Karamanoğulları'na başkentlik yapmış, en nihayet 1467'de, Fatih Sultan Mehmet dönemine Osmanlı topraklarına katılmış. Selçukluların simgesinin çift başlı kartal olması gibi, Oğuz boylarından Karamanoğulların simgesi olan Ongun Kuşu, Belediye'nin logosu dahil birçok yerde karşımıza çıkacak. Böylece kısaca da olsa Karaman'ın tarihine de değindikten sonra artık kenti gezmeye başlayabiliriz. Daha kentin girişinde karşılıklı olarak yer alan iki anıtta, gelenleri karşılayan Yunus Emre ve Karamanoğlu Mehmet Bey'in, Karaman için önemleri ayrı ayrı çok büyük.

13 Mayıs 1277 tarihli fermanıyla "Bu günden sonra Divanda, Dergahda, Bargahda, Mecliste ve Meydanda Türkçe'den başka dil kullanılmayacaktır" diyerek, Türkçe'yi resmi dil yapan Karamanoğlu Mehmet Bey'in bu fermanı yayımladığı tarih, Karaman'da törenlerle kutlanıyor. 1961'den bu yana düzenlenen ve her yıl 13 Mayıs'ta başlayan Dil Bayramı etkinlikleri bir hafta sürüyor.

Çok sayıda Karamanoğlu mirasına ev sahipliği yapan Karaman'ın, kent merkezinde, tarihi binaların çoğunlukla yer aldığı; Turgut Özal-İsmet Paşa-Yunus Emre caddeleri boyunca yapacağımız yürüyüşe Karaman Kalesi'nden başlıyoruz. 11. yüzyıl sonlarında veya 12. yüzyıl başlarında yapıldığı tahmin edilen ve yüksekçe bir höyük üzerinde yer alan Karaman Kalesi, Selçuklu, Karamanlı ve Osmanlı egemenliklerine tanıklık etmiş. Restorasyonu devam etmekte olan Kale'nin, surları üzerinden kentin dört bir tarafını yukarıdan görmek mümkün.

Pek çok tarihi caminin yer aldığı Karaman'daki ikinci durağımız bu camilerin en eskisi olan Saadetin Ali Bey Mescidi. 1247 yılında yapılan ve Ebu'l-Feth Camii olarak da adlandırılan cami bir Selçuklu eseri.

Bir sonraki durağımız olan ve Nefise Sultan Medresesi olarak da adlandırılan Hatuniye Medresesi ise bir Osmanlı eseri. Medrese, 1382'de -Osmanlı Sultanı 1. Murad'ın da kızı olan- Karamanoğlu Alaeddin Bey'in eşi Nefise Sultan için yapılmış. Görkemli taç kapısıyla ve kesme taş işçiliğiyle dikkat çeken Hatuniye Medresesi, Osman Hamdi Bey'in Kaplumbağa Terbiyecisi adlı ünlü tablosunun da mekanı olarak biliniyor. Ancak, ne yazık ki, kullanımına tahsis edilen bir Dernek tarafından kapısı kilitlendiği için bu tarihi binanın içini görememek, Karaman gezimizin tek ciddi eksikliği oluyor.

Medrese'nin bitişiğindeki Karaman Müzesi'nde, yörede bulunan ve Neolitik Çağ'dan, Bizans, Roma, Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyet'e kadar çeşitli dönemlere ait eserler sergileniyor. Müze'nin bahçesinde gördüğümüz ve üzerinde "Burada Allah tarafından çok sevilen Derbe Piskoposu Aziz Michael yatmaktadır" yazan tarihi mezar taşı ile içerideki Taşkale'de bulunmuş, mumyalanmadan günümüze kadar gelebilmiş bin yıllık kadın bedeni, Müze'nin nadir objelerinden ikisi. Karaman Müzesi'nin Toroslarda yaşayan Türkmen göçerlere ait objelerin de sergilendiği etnografik salonu da oldukça zengin.

Daha sonra simgesel bir Saat Kulesi'nin süslediği ve çevresinde Karaman'ın en önemli dini yapılarından ikisinin yer aldığı Aktekte Meydanı'na çıkıyoruz. Bu camileri gezmeye başlamadan, meydana kısa bir yürüyüşle ulaştığımız İmaret Camisi de Karaman'ın görülmeye değer dini yapılarından. 1433'de, Karamanoğlu II. İbrahim tarafından imaret (aşevi) olarak inşa edilen bina daha sonra camiye çevrilmiş. İmaret Camisi'nin, üzerinde Arapça "Kapımız açıktır girene, lokmamız helaldir yiyene" yazan tarihi ahşap kapısının orijinali İstanbul'daki İslam Eserleri Müzesi'nde, çinili mihrabı ise yine İstanbul'daki Çinili Köşk Müzesi'nde görülebilir.

Aktekte Meydanı'nda bulunan ve 1356'da, Seyfettin Hacıbeyler tarafından yaptırılan Hacıbeyler Camisi yakın zamana kadar kütüphane olarak kullanılmış. Nispeten küçük olan Hacıbeyler Camisi'nin karşısındaki görkemli cami ise 1370'de yapılmış bir diğer önemli Karamanoğlu Dönemi eseri. Bir zamanlar Mevlevi Tekkesi olarak da kullanılan, tam adıyla Aktekte Mader-i Mevlana Camisi, Karamanoğlu Alaeddin Bey tarafından yaptırılmış olup içindeki Mevlana Celaleddin Rumi'nin annesi Mümine Hatun ve kardeşlerine ait türbelerle daha özel bir ilgi görüyor.

Aktekte Camisi'nin arkasındaki Süleyman Bey Hamamı Karaman'daki tarihi hamamlardan biri. 14. yüzyılda yapıldığı tahmin edilen bu hamam gibi daha sonra göreceğimiz Yeni Hamam ve Seki Çeşme Hamamı da işlevlerini günümüzde de sürdürüyorlar, Yolumuz üzerindeki, kuğu heykelleriyle süslü Kuğulu Park'ta, dev bir ağaç gövdesi dikkatimizi çekiyor. Yanındaki "Ben 800 yaşında bir yayla çamıyım" diye başlayan panoda; bu anıt gövdenin, Dil Fermanı'ndan Kurtuluş Savaşı'na değin 800 yıllık uzun ömrü boyunca tanıklık ettiği dönemlerin tarihi olayları sıralanıyor.

Taşbina olarak da anılan eski Belediye binasının alt katının bir bölümü Kent Kültür Müzesi olarak düzenlenmiş. Karaman'ın tarihi fotoğraflarının da sergilendiği Müze'de, saraçlık, semercilik, terzilik gibi geleneksel meslekler canlandırmalarla yeni kuşaklara tanıtılıyor.

Yunus Emre Camisi'nin bitişiğindeki türbede, müşşidi Tabduk Emre ile birlikte Yunus Emre'nin mezarı yer alıyor. 14. yüzyıl eseri cami zamanında Mevlevi Tekkesi olarak da kullanılmış. Öte yandan Türkiye'de dokuz türbesi olduğu iddia edilen Yunus Emre'nin; babasının yaşadığı, Taşkale yolundaki Yeşildere kasabasında (eski İbrala köyü) doğduğu ve Karaman'da yaşadığı daha çok kabul görüyor. Ve hatta Yunus Emre'nin, Mevlana ile birkaç kez görüştüğü, Mevlana'nın türbesine taş taşıdığı rivayet ediliyor. Böylesi hem kutsal hem tarihi bir mekandan ayrılmadan, Cami'nin arkasında Yunus Emre Parkı Şiir Bahçe-si'nde, büyük şairin şiirlerinden seçmeler okuyarak kısa bir süre yorgunluk atıyoruz.

Karaman'da, aralarında Araboğlu, Dikbasan, Nuh Paşa, Yeniminare, Pir Ahmet, Siyahser Karabaş Veli gibi daha pek çok tarihi cami gezilebilir ama artık, biraz da Karaman'ın geleneksel sivil mimarisini görmek üzere Tapucak Mahallesi'ne geçiyoruz.

Karaman'ın iyi korunmuş sivil mimari örneklerinden Tartanlar Evi, 1810 yılında Hacı Ahmet Efendi tarafından yaptırılmış. Ziyaret öncesi, tamamen tesadüfen son sakini Ahmet Tartan ile tanışma fırsatı bulduğumuz tarihi konak iki katlı olup her katta bir salon ile dört odadan oluşuyor. Yüksek tavanlı ferah odaları ve salonları ile odalarındaki yağlı boya resimler ve süslemelerle göz alan Tartanlar Evi'nin mutfak, kiler gibi bölümleri, bahçedeki küçük binada yer alıyor.

Daha pek çok tarihi evin bulunduğu Karaman'da restore edilen bir başka tarihi ev ise Hürrem Dayı Konağı olup, diğerine göre çok daha küçük olan ve iki odası ziyarete açık bu evin de geleneksel dekorasyonu görmeye değer.

Karaman Ticaret ve Sanayi Odası Başkan Yardımcısı Rıza Duru'nun ev sahipliğinde gerçekleştirdiğimiz gününbirlik Karaman gezimizin son durağı Çeşmeli Kilise oluyor. Günümüzde sergi salonu, daha önceleri ise uzun süre cezaevi olarak kullanılan Kilise, bir Bizans eseri olup, 18. yüzyılda edilmiş. Çeşmeli Kilise'ye adını veren çeşme Karaman Müzesi'nde görülebilir.

Karaman Mutfağı'nın önde gelen yemeklerinden calla (kuzu etli, sebzeli güveç), etli ekmek (kıymalı pide), mayalı ekmek (bir çeşit bazlama) ve batink, bulgur köftesi, bulgur helvası gibi bulgur yemeklerinin yanı sıra Divle Tulumu olarak adlandırılan ve rokfora benzetilen peyniri ve de pekmezli helvası da burada tadılabilecek yöresel lezzetler arasında not edilebilir. [Ev sahibimiz Rıza Duru ile birlikte bir grup Karaman gönüllüsünün oluşturduğu Karaman Tanıtım Platformu'nun internet sitesinde (<http://kartap.org/>), Karaman'a ve yöreye özgü 30 kadar yemek tarifiyle birlikte Karaman hakkında diğer her türlü bilgi bulunabilir.]

Karaman'ın gezilecek görülecek yerleri açısından, çevresi de çok zengin. Önce yörenin en gizemli yerlerinden Taşkale'ye gidiyoruz. Karaman'ın 46 km doğusunda yer alan Taşkale'deki, beş kat yükselen 250 kadar doğal veya yapay mağara, bugün tahıl ambarı olarak kullanılıyorsa da buraların bir zamanlar yerleşim merkezi olduğu, şimdi bir camiye (Taş Mescit) dönüştürülen eski kilise-mağaradan anlaşıyor. Halıları ile da ünlü Taşkale yakınlarında ayrıca; sarkıt ve dikitleriyle ilgi gören 1356 metre uzunluğundaki İncesu ve 750 metrelik Asarini mağaraları ile Bizans döneminden kaldığı düşünülen ve Kum Kale, At Meydanı, Ölü Meydanı gibi katlardan oluşan Manazan Kaya Yerleşkeleri görülebilir.

Karaman'da bunlardan başka, kentin 23 km kuzeydoğusundaki Derbe, (İsa'nın havarilerinden Aziz Pavlos'un (Paul) bilinen tarihi dört yolculuğundan ikinci ve üçüncüsünde uğradığı, İncil'de de adı geçen eski bir piskoposluk merkezi) ile 156 km güneyde ve ulaşımı biraz zor bir coğrafyada yer alan Ermenek ilçesi (Orta Mahalle'deki kayalar üzerindeki ahşap evler, Ulu Cami, Tol Medrese ve Zeyve Ören Yeri) gezilebilir.

Orta Anadolu bozkırlarından Toros Dağlarının ormanlarına geçiş bölgesinde yer alan Karaman'da doğa meraklılarını bekleyen adresler ise; kuzeyde, Konya sınırındaki kuş ve balık cenneti Akgöl ile güneyde Konya'da başladığı yolculuğunu Mersin'de tamamlayan Göksu Nehri olarak özetlenebilir. Doğa ile birlikte yaban hayatına da ilgi duyanları ise Karadağ bekliyor.

Karaman'ın 40 km kadar kuzeyinde bulunan ve öncelikle İnanç Turizmi'nin yükselen destinasyonlarından Karadağ'da Hristiyanlar için kutsal mekânlar gezilebilir. Karadağ'ın kuzey eteklerindeki Madenşehir, burada bulunan kilise kalıntılarından yoğunluğundan dolayı Binbir Kilise olarak da anılıyor. Bu kiliselerin en büyük ve en iyi durumda olanı 500 yılında yapılan ve 900 yılındaki Arap istilasında hasar gördüğü için daha sonra yenilenen I Numaralı Kilise olup bölgede toplam 20 tarihi kilise ve şapel yer alıyor. Madenşehir yakınlarındaki Değle'de (Üçkuyu) ise Bizans öncesinden bir sunak, Bizans döneminden konutlar, kaya mezarları ve kilise kalıntıları ile darphane gibi tarihi eserler gezilebilir.

Başdağ, Kızıldağ ve Mahalaç Tepesi olmak üzere üç yükseltiden oluşan Karadağ'da Hitit, Arzava (Yarı bağımsız Hitit Devleti) Roma ve Bizans dönemlerine ait pek çok buluntu belirlenmiş. Bu eserlerin başlıcaları; Başdağ'daki Roma Havuzu ve Kale kalıntıları, Kızıldağ'daki Hitit yazıtı, 360 derecelik bir ova manzarası sunan Mahalaç Tepesi'nde de Mahalaç Kilisesi'nin kalıntıları ile bir Arzava yazıtı meraklılarını bekliyor. İşte ise bu gizemli bölgenin doğal yaşamıyla tanışabilir, yaşamlarını dağlarda sürdüren yılkı atlarını ve yaban koyunlarını görebilirsiniz.

Koyun demişken, Karaman'ın adıyla adeta özdeşleşmiş ünlü atasözüne değinmeden bitirmeyelim, Karaman izlenimlerimizi. Aralarında Kıvrıcık, Merinos, Karayaka gibi çok tanınanlarının da bulunduğu 15 kadar yerli ırk koyunun yetiştirildiği ülkemizde ağırlık Karaman ırkında. Karaman'ın iki cinsi var. Koyun varlığımızın % 20'sini oluşturan Mor Karaman (Karaman adı taşımasına rağmen) çoğunlukla Doğu Anadolu'da, % 44'ünü oluşturan Akkaraman ise Orta Anadolu'da (Kütahya'dan Sivas'a kadar olan bölgede) yetiştiriliyor.

Ünlü atasözünün kaynaklandığı iki rivayetin ikisinde de Karaman'ı kuşatan düşmanı (Moğolları) kandıran Karamanoğulları'nın kurnazlıkları övülür. Söz konusu rivayetlerin ilkinde, bir çobanın önerisiyle, koyunların üzerine fenerler takip düşman üstüne salmaları, diğerinde ise bu defa askerlerin üzerlerine koyun postlarını giyip çan takarak karşı saldırıya geçmeleri anlatılır. Böylece kalabalık bir ordu görüntüsü verilerek yenilen düşman askerleri, işin aslını öğrendiklerinde artık çok geçtir ve nasıl kandırıldıklarını ancak "Karaman'ın koyunu, sonra çıkar oyunu" diyerek açıklayabileceklerdir... Rivayet böyle, gelelim günümüze. Bu satırların yazarına sorarsanız; Karaman'da koyun, Orta Anadolu'daki herhangi bir ilimizden daha fazla değil. "Oyun" ise hiç yok!

Karaman'da gördüklerimizin ve bu yazıda anlattıklarımızın -emin olun- fazlası vardır, azı yoktur. Görün Karaman'ı, hak vereceksiniz.

Timur ÖZKAN
Mimar- Ankara Gezginler Derneği

Şehit Cenazelerine Karşı Görevlerimiz

Böyle bir yazı yazmayı üç dört yıldır kafamdan geçiriyor ve şehit cenazelerine karşı katılımın neden düşük olduğunu, millet olarak neden sıkı bir duruş sergilemediğimizi kafamda sorguluyordum. Şehit jandarma üsteğmen Ünal DARBOĞAZ'ın cenaze töreni bu yazıyı yazmama vesile oldu.

Şehitlerimize, devletimize, milletimize karşı toplumsal sorumluluk görevlerimizi gerektiği şekilde yapabiliyor muyuz? Bana kalırsa ben de dahil çoğumuz yapamıyoruz, yapmıyoruz. Üç beş yıldır gözlemlerime dayanarak halkımızın şehitlerimiz konusunda çok duyarlı olmadığını hep yazdım durdum. Bu yazımda yaşadığım ve gözlem yapma imkânı bulduğum bir şehit cenazesi töreninden ve bizlerin bu konudaki ilgisizliğinden söz edeceğim.

Dün 18 Ekim 2015 Pazar günü ülke genelinde üç şehidimizin cenazesinin kaldırıldığı ve ikisinin de şehit düştüğü acı günlerden biriydi. "Ateş düştüğü yeri yakar demiş." atalarımız. Boşuna söylememişler bu sözü ateş düştüğü yeri cayır cayır yakıyor, yürekleri dağılıyor. Evlerde, cami avlularında, şehitliklerde gözyaşları, ağlıtar insanın yüreğini parçalıyor.

Yer İstanbul -Ataköy,5.Kısım Ömer Duruk Camii, bir şehit cenazesinin kaldırılacağı haberi TV'den belli belirsiz eşimin kulağına şöyle bir çalınmış. Haber doğrulamak için iki üç saat arayış içine girdik ama muvaffak olmadık. İlk duyduğumuz haber doğrultusunda kızım Özlem ile birlikte cenaze törenine katılmaya karar verdik. Şimdiye kadar İstanbul'da hiçbir şehit cenazesine katılmak bana nasip olmamıştı. Bunu fırsat bildik, biraz araba ile biraz yürüyerek şehidin cenaze namazının kılınacağı Ömer Duruk Camii'nin avlusuna ulaştık. Avluda sivil ve askeri erkân tam kadro orada idi. Hepsi, değişik zamanlarda onlarca şehit verdiğimiz Dağlica'da önce yaralanıp sonra şehit olan Jandarma Üsteğmen Ünal DARBOĞAZ' a son görevlerini yerine getirmek için gelmişlerdi. Orda şehit yakınlarının acılarını feryatlarını duyup etkilenmemek için yüreklerin nasır tutmuş olması gerekirdi. İkinci namazın müteakiben şehidimizin namazını İstanbul müftüsü kıldırdı, namazdan önce anlamlı ve sıkıcı olmayan veciz bir konuşma yaptı. Şehit Üsteğmen Ünal DARBOĞAZ'ın naşı bir top arabasına konularak askerî törenle şehitliğe doğru giderken aklımdan şunlar geçti, daha önce de hep geçirdi:

Biz neden bu içinde yaşadığımız güzel vatanımız için ölen insanlarımızı karşı bu kadar duyarsız olduk? Cenaze namazının kılınacağı ve trafiğin müsait olduğu Ömer Duruk Camii, Bakırköy ve Bahçelievler, Güngören, Küçükçekmece, Zeytinburnu gibi nüfusun yoğun ve ulaşımın kolay olduğu yerleşim yerlerine yakın. Üstelik de günlerden Pazar, halkımızın, kendileri için canını veren insana karşı borcunu ödeyeceği müsait bir ortam.

İnsanlarımız böyle müsait bir ortamda iki üç saat zamanını ayırıp da şehidimize karşı son görevini yapmadı? Acaba cenaze törenine katılım için yeterli duyuru yapılmadı mı? Yoksa halkımız kutsal bildiği değerlere karşı aymazlaştı mı?

Yurt genelinde şehit cenazelerine katılımın olduğundan daha düşük olması araştırılacak bir konudur. Ölen kendisi için değil kutsal bildiği vatan savunması için ölüyor. Hepimiz adına ortak iş yapıp bizler adına hayatını sonlandırıyor. Ortak değerlerdeki paylaşımın azalması bilim adamlarımız tarafından derinliğine mutlaka araştırılıp kamuoyu ile paylaşılmalıdır. Hâlbuki bir terörist cenazesinde Diyarbakır, Şırnak ve Hakkâri'de on binler katılıyor. Nüfusu milyonları aşan kentlerimizden Ankara, İzmir, Konya ve Hatay'da katılım, oran olarak çok düşük. Ulusça yapılması gerekeni sıkı duruşumuzu gevşeterek devlet görevlilerine havale etmiş gibi bir hâl almış durumdayız.

Öbür yandan az da olsa heyecanlı gençler tarafından söylenen "Şehitler ölmez, vatan bölünmez!" sloganları sıradan sokak söylemleri hâline gelir duruma düştü. Şehit cenazesinin kaldırılacağı caminin bulunduğu yer çevre semtlere ulaşımın kolay olduğu, nüfus yoğunluğunun en kesafetli olduğu yer. Cenaze yakınlarını saymazsanız sivil katılım bu cenaze töreninde de oldukça düşüktü. Halkımızda bu ilgisizlik, vurdumduymazlık neden? Askere gidip de şehit olarak dönmeyi halk olarak, millet olarak iyice kanıksadık mı? Bizim yerimize hiç tanımadığımız bir vatan evladının ölmesi bu kadar ucuz atlatılacak bir olay mı? Maddî ve manevî ağırlığı üzerimizde hiç yok mu?

Şehitlerimiz, kendilerinin ve babalarının tapulu malları için değil, vatan toprağı için canlarını veriyorlar, vatan için ölenleri bu dünyadan uğurlarken on binlerin yerine göre yüz binlerin onları son demlerinde uğurlaması vatanımız ve şehitlerimiz adına vazgeçilmez bir görevimizdir. Vatan ve millet sevgisi hepimizde sözde değil özde olmalıdır. Bunu da davranışlarımıza göstermemiz gerekir diye düşünüyorum.

Tüm gelmiş geçmiş şehitlerimizi rahmetle anarken, dini inancımıza göre vatan savunmasında ölmek ölümlerin en yücesidir. Onlar ölü denmez. Kur'an-ı Kerim bize bunu şöyle açıklar:

"Allah yolunda öldürülmüş olanlar için ölümler demeyin. Onlar diridirler. Fakat sizin aklınız buna ermez."

Bakara Sûresi, 154.âyet.

Sonuç olarak, büyük kentlerde toplumsal sorumluluklarımızı yerine getirmekte zorlansak da özellikle terör olaylarında ve şehit cenazelerinde hepimizin çok duyarlı olması vatandaşlık sorumluluğunun gereğidir diye düşünüyorum.

20.10.2015.
Hasan ŞİMŞEK

Vakıf Hesabı

Burs Hesabı

**BAĞIŞLARINIZ İÇİN
HESAP NUMARALARIMIZ:**

Türkiye İş Bankası Yeni Camii Şubesi
TR 22000640000011000 3241838
Vakıflar Bankası İstanbul Şubesi
TR 0015800728 6011005

Türkiye İş Bankası Yeni Camii Şubesi
TR 78000640000011000 3186898
Vakıflar Bankası İstanbul Şubesi
TR 0015800728 6011038

KAYBETTİĞİMİZ HEMŞERİLERİMİZ

Vakfımız Kurucu Üyesi
Şevket Özküçük'ün eşi,
Hacı Emine Özküçük
17.11.2015 tarihinde İstanbul'da

Karaman Lisesi
Kurucu Müdürü
Zeki Yılmaz
07.12.2015 tarihinde İstanbul'da

Vakfımız Kurucu Üyesi
Çisel ve Yağmur'un babaları,
Nermin Büyükemre'nin eşi,
Ahmet Büyükemre
12.10.2015 tarihinde İstanbul'da

Vakfımız Kurucu Üyesi
Kadriye (Şentürk) Kuşun'un ağabeyi,
Karaman eşrafından Halit Şentürk
15.10.2015 tarihinde Karaman'da

Vakfımız bağışçılarından
Mimar Adil Öngel'in Kayınpederi
Albay Zeki Orhun
19.10.2015 tarihinde İstanbul'da

Üyemiz
Nuray (Aymelek) Timur'un,
Kayınpederi Süleyman Turgut Timur
09.11.2015 tarihinde İstanbul'da

Hemşerimiz
Merhum Tevfik ve Raziye Belkis Çelebi'nin oğlu
Ali Rıza Çelebi

Hemşerimiz
Merhum Tevfik Çelebi'nin eşi
Raziye Belkis Çelebi

Vefat Etmişlerdir.

Değerli Hemşerilerimiz, Merhum ve Merhumelere Allah'tan Rahmet, Kederli Ailelerine Başsağlığı ve Sabır Dileriz.

MUTLU HABERLER

Vakfımız Kurucu Üyelerinden M.Yaşar Bacak'ın oğlu, Vakfımız Yönetim Kurulu Üyesi İlker Süleyman ve Hande Bacak çiftinin 27.11.2015 tarihinde **ELHAN** adındaki kızları dünyaya geldi.

Merhum Necdet Başar ve Gürsen Başar'ın oğlu, Yönetim Kurulu Üyemiz Mehmet Başar'ın kardeşi Yiğit Başar 12 Eylül'de Şemin Tüccar'la İstanbul'da evlendi.

İKEV Olarak Yeni Doğan Bebeğimize Sağlıklı Uzun Ömür, Yeni Evlenen Çiftimize Mutluluklar Dileriz. Gönderdiğiniz Takdirde Sizlerinde Mutlu Haberleriniz ve Fotoğraflarınız Yayınlanacaktır.

1935'ten günümüze....
Taş değirmenin eşsiz lezzeti ve doğallığı
Duru Bulgur'da

DURU
BULGUR
www.durubulgur.com

İKEV/POSTASI

Haberleşme Adresi

Osmaniye Mah. Fabrikalar Cad. No: 44 BAKIRKÖY / İSTANBUL
Tel: (0212) 542 68 33 - 542 68 34 • Faks: (0212) 542 68 60
web adresi: <http://www.ikev.org.tr>
e-mail: info@ikev.org.tr

Sahibi

İSTANBUL KARAMANLILAR EĞİTİM KÜLTÜR ve
SOSYAL DAYANIŞMA VAKFI ADINA

Suat YILDIRIM

Genel Yayın Sorumlusu

Mehmet BAŞAR

Yayın Kurulu

Suat YILDIRIM - Adem KIRNAZ
Mehmet BAŞAR - Faruk ALKAN
Emine MAIOROV - İlker BACAK
Emel SAĞLAMER - Sali YEŞİLDAŞ
Muharrem SELEK

Tasarım

İKEV Grafik

Hatice Nur YELGEÇ

Baskı

CÖMERT MATBAA
Gümüşsuyu Cad. Odin İş Merkezi B Blok No: 408 Topkapı / İST
Tel: 0212 565 00 26

Güle Güle Ahmet Ağabey...

Yirmi yıl önce, bir öğlen vakti çaldı telefonum. Rahmetli Babam; ' Ahmet Büyükemre aradı, ikimizden birini Vakfa Kurucu Üye yapmak istediklerini söyledi, ben de senin adını verdim, artık gençlerin hizmet etme vakti dedim ' diyerek konuyu bana iletti.

O gün bugün, kesintisiz tam yirmi yıldır, Ahmet Ağabeyin daveti sayesinde Vakıf Yönetim Kurullarında görev almaktayım. O günün en genç Yönetim Kurulu Üyesi ve bugün de yaklaşık yirmi yıllık tecrübe ile belirtmek isterim ki; Ahmet Ağabey olmasa, Vakfımız bu günlere gelemezdi.

Ahmet Ağabey, çok çalışkan, disiplinli, titiz ve az konuşan bir adamdı. Onu tanımadan dinleyen biri, ne kadar iş yaptığını asla tahmin edemezdi, reklamı yoktu, bin yapar bir anlatırdı. Bu dönemim Adamı değildi yani...

Hayatta hiçbir konuda kestirmesi yoktu, en uzun ama en doğru yoldan giderdi. Herkesin bu iş oldu, tamam dediği noktada, mutlaka bir itirazı olur, yine mi Ahmet Ağabey dedirtirdi. Büyük çoğunlukla haklı çıkar, sakinliği ile herkesi kendine hayran bırakırdı. Yüzde yüz farklı düşündüğünüz bir konuda bile, mutlaka bir uzlaşma noktası bulurdu.

Küsmek, küs kalmak kitabında yoktu.

Vakfımız Burs Komitesinin kurucusu oydu. Kendisi de çok zor şartlarda ve burslu okuduğu için, öğrenci dedin mi, akan suyu durdururdu.

Burs Komitesini ondan devralmak, benim için de ayrı bir onur ve gurur kaynağı olmuştur hep. Son Öğrenci toplantısının konuşmacısını bile o ayarladı gitmeden, arkasında iş bırakmadı.

İKEV Postasının tüm sayılarını biriktirir, onları arşivinden çıkarır sever, sonra tekrar dolabına dizerdi, bir genç kızın çeyizi gibi bakardı onlara.

Karamanlılara gelinlerin en güzeli, en temiz kalplisi Nermin Ablamızı hediye etti. Pırl pırl iki genç kız yetiştirdi bu vatana. İki damadı ve iki torunu ile kocaman bir Aile oldular.

Erken gittin be Ahmet Ağabey, kızmak istiyorum sana. Ama inan, yine kızamıyorum. Çünkü mutlaka, niye bu kadar erken gittiğinin de bir sebebi vardır ve eğer konuşma fırsatımız olsa, her birimizi bir kez daha ikna edeceğinden eminim.

Vakıfta gerçekleştirdiğimiz Dua ve Anma gününe tüm sevenleri geldi, salonumuz doldu, taşıtı. O gün oraya gelen herkes, sevgiye, hoş görüye, dostluğa koştu aslında, Mevlana'nın vatanının en önemli evlatlarından Ahmet Ağabeyine koştu. O gün oraya gelen, gelemeyen, dualarını esirgemeyen herkesten Allah razı olsun. Bir Ahmet Büyükemre geçti hayatımızdan, sadece geçmedi, iz bıraktı.

Adam gibi Adamdı...

Güle güle Ahmet Ağabey, mekanın Cennet olsun...

İKEV Postası Genel Yayın Sorumlusu
Mehmet Başar

Dost Fotoğrafçılık

29-KASIM-2015-RAHMETLİ AHMET.Y. BÜYÜKEMRE NİN

Ölümünün 40. Gün Duası ve Anma Programı

Soldan Sağa -Ülgen Özbey-Mehemet Gök-Haluk Tuncel-Adil Öngel-Mustafa Birim

Ethem Sır-Hüseyin Birim-Suat Sözer-Nahit Kemalbay-Mert Çetin-Günay Çetin